

JIHOČESKÁ UNIVERZITA v ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: 4101 Zemědělské inženýrství
Obor: Provozně podnikatelský
Katedra: Ekologie

Diplomová práce

**Vyhodnocení přirozené reprodukce bažan-
ta obecného ve vybraných bažantnicích LZ
Židlochovice, LČR, s.p.**

Autor diplomové práce: *Marek Vlach*
Vedoucí diplomové práce: *doc. Ing. Vladimír Hanzal, CSc.*
Konzultant: *Ing. Jiří Špunar*

2007

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení: Marek Vlach
Studijní program: M 4101 T zemědělské inženýrství
Studijní obor: Provozní podnikatel

Název tématu: Vyhodnocení přirozené reprodukce bažanta obecného ve vybraných
bažantnicích LZ Židlochovice, LČR, s.p.

Zásady pro vypracování:

(v zásadách pro vypracování uveďte cíl práce a metodický postup)

1. Cílem práce je vyhodnotit přirozenou reprodukci bažanta obecného ve vybraných bažantnicích LZ Židlochovice, LČR s.p.
2. V práci se zaměřte zejména na
 - posouzení prostředí pro chov bažantí zvěře ve vybraných bažantnicích ve smyslu vyhl. č. 7/2003 Sb. o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice
 - zdokumentování teritorií bažantích kohoutů v době toku a následné vyvádění bažantích kuřat
 - podrobný popis lokalit vyvádění kuřat
 - vyhodnocení úspěšnosti přirozené reprodukce
 - shrnutí získaných poznatků a zkušeností v doporučení pro podporu přirozené reprodukce bažantí zvěře v přírodě
3. Pro zpracování rešerše využijte volitelný předmět "Metody zpracování informací" a vlastní práci zpracovávejte tak, abyste její první část předložil na konferenci SVOČ v roce 2006 a její zkrácenou konečnou verzi v roce 2007.

Rozsah průvodní zprávy: cca 50 stran

Rozsah grafických prací: dle potřeby

Seznam odborné literatury:

Behnke, H., Claussen G. (1998): Fasan und Rebhun: Biologie, Hege, Aufzucht. 7., neu-
bearb. Aufl., Berlin. Parey, 88 s.

Hanuš, V., Fišer, Z. (1975): Bažant. SZN, Praha, 196 s.

Komárek, V., Kočíš, J. a kol.: Biologické základy polovnej zveri, Příroda, Bratislava,
1991,

197 s.

Beklová M., Pikula J.ml., Pikula J.st. (1997): Ekologické rozšíření volně žijící populace

bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) a bažanta královského (*Syrnaticus reevesii*) v
České republice a ve Slovenské republice. Folia venatoria, 26-27, s.121 - 138

Vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Vladimír Hanzal, CSc.

Konzultant: Ing. Jiří Špunar

Datum zadání diplomové práce: 16. února 2005

Termín odevzdání diplomové práce: 30. dubna 2007

L.S.

doc. RNDr. Ing. Josef Rajchard, PhD.
Vedoucí katedry

prof. Ing. Magdalena Hrabánková, CSc.
Děkan

V Českých Budějovicích dne 18. února 2005

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval na základě vlastních zjištění, uvedené literatury a pokynů vedoucího diplomové práce.

.....

Marek Vlach

České Budějovice, 12.4.2007

Děkuji vedoucímu diplomové práce doc. Ing. Vladimíru Hanza-
lovi, CSc. za odborné vedení, cenné rady a připomínky při
zpracování diplomové práce.

Obsah

1. ÚVOD	7
2. ZOOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA BAŽANTA OBECNÉHO	9
2.1. Původ bažanta obecného.....	9
2.2. Zoologické rozdělení bažanta obecného.....	11
2.3. Biologie bažanta obecného	14
2.3.1. Způsob rozmnožování	15
2.3.2. Potrava.....	17
2.3.3. Etologie.....	19
2.4. Hospodářský význam chovu bažanta obecného.....	21
3. CHARAKTERISTIKA PŘÍRODNÍCH PODMÍNEK LZ ŽIDLOCHOVICE	22
3.1. Fytogeografické členění.....	22
3.2. Poměry orografické	24
3.3. Poměry hydrologické a klimatické.....	25
3.4. Charakteristika hospodářských poměrů na LS Židlochovice	26
3.4.1. Zastoupení lesních vegetačních stupňů	26
3.4.2. Intenzita a způsob zemědělského hospodaření	27
3.4.3. Stav mysliveckého hospodaření.....	28
4. METODIKA A MATERIÁLY	30
4.1. Posouzení a podrobný popis životního prostředí	31
4.2. Tok bažantích kohoutů	35
4.3. Snůška a následné vyvádění bažantích kuřat	36
5. VÝSLEDKY A DISKUZE	37
5.1. Výsledek posouzení a podrobného popisu prostředí	37
5.2. Tok bažantích kohoutů	48
5.3. Hnízdění, snůšky a následné vyvádění bažantích kuřat.....	55
5.4. Vyhodnocení reprodukce	67
6. ZÁVĚR	73
7. SUMMARY	76
8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	78

1. ÚVOD

Bažant žije v našich krajích od 14 století. Do naší přírody ho vysadil a začal chovat král Václav IV. Bažanta Colchického (*Phasianus colchicus*) dovezl do našich krajů z dalekých Asijských stepí. Z počátku byl bažant chován u šlechtických sídel pro pobavení šlechty při lovu. Záhy se však bažant díky husté síti bažantnic šlechty rozšířil do volné přírody. Jeho stavy neustále rostly a bažant se stal po staletí nedílnou součástí naší fauny.

V 90. letech minulého století stavy bažanta v naší přírodě začaly klesat. Bylo zjištěno, že kvůli slučování polí a používání chemických přípravků na ochranu rostlin bažant ztratil schopnost své reprodukce ve volné přírodě. Proto se zdá být nutné, jako před sta lety znovu obnovovat chov bažantů v bažantnicích a vypouštět bažanty do volné přírody. Díky práci myslivců a obsluhy bažantnic stavy bažantů v naší volné přírodě opět rostou ale rozhodně pomaleji a začínají plnit i svoji hospodářskou funkci prostřednictvím lovu. Naše chovy bažantů především v bažantnicích na LZ Židlochovice a na LZ Konopiště jsou světoznámé a jsou příkladem pro všechny chovatele.

Cyklus odchovu bažanta začíná v bažantnicích sběrem vajec od chovného hejna. Jedno chovné hejno představuje zhruba pět bažantích slepic a jeden kohout. Slepíčky snášejí vajíčka od poloviny dubna do června. Bažantník či pomocníci, kteří v bažantnici vypomáhají, vejce každý den sbírají a až jich mají dostatečný počet, vejce se nasazují do líhně. Po několika dnech se vykulují malá bažantí kuřátka. Tyto kuřátka se rozvázejí po celé republice do bažantnic a jejich odchoven. Zde jsou bažantí kuřátka pod umělými kvočnami, které je zahřívají na optimální teplotu. Tato teplota je v prvních dnech 30° C a následně 27° C. V průběhu 6 týdnů, kdy u bažantích kuřat ještě nefunguje teplotní regulace jejich těla, musí bažantí kuře být takřka pod neustálou kontrolou. Po sedmi týdnech je již přepeřený bažant vypuštěn do zařízení, které se nazývá vějíř či přepouštěcí voliéry. Je to již velké území, oplocené 6 m plotem, ve kterém si bažant zvyká na život v otevřené přírodě. Proti škodné zvěři (liška, kuna, prase divoké) je chráněn vysokým plotem. V dalším týdnu je bažant natolik vyspělý, že přelétá šestimetrový plot a tím je vypuštěn do volné přírody. Nyní se už musí o uchránění svého života proti lesním predátorům starat sám. Neustále mu

v tom však pomáhají myslivci a obsluha bažantnic, kteří každodenně zavážejí krmení do zásypů.

Takto odchovaní a vypuštění bažanti mají relativně určitou šanci v následujícím roku odchovat další populaci malých bažantů ve volné přírodě. Příklad úbytku bažanta v naší volné přírodě je typickým příkladem toho, že bez obětavé práce člověka by z naší překrásné krajiny brzy zmizel život některých dříve běžných druhů zvěře. Podobný problém jako měl bažant v 80. a 90. letech má dnes zajíc polní. A znovu člověk začíná vyvíjet velké úsilí o zvýšení jejich stavu ve volné přírodě.

Cílem diplomové práce bylo provést zhodnocení kvality přírodního prostředí, ve kterém je bažantnice Studýnková LČR LZ Židlochovice uznanou bažantnicí ve smyslu vyhlášky č. 7/2003 Sb. o bažantnicích. Cílem práce bylo i vyhodnocení a dokumentace bažantích kohoutů v jejich toku a podrobný popis hnízd a vyvádění kuřat uměle odchovanými slepicemi, které přežili do následujícího roku. Dále pak provést vyhodnocení úspěšnosti přirozené reprodukce v podmínkách uměle odchovaných bažantů v bažantnici. Ve sledovaném souboru se zjišťovaly vybrané ukazatele při vytváření snůšek a i při samotném vyvádění kuřat slepicemi. Diplomová práce je zaměřena na otestování schopnosti přirozené reprodukce uměle odchované populace bažantů zvěře odchovaných v ostruhárnách LZ Židlochovice v bažantnici Studýnková LČR a vyhodnocení přínosu zazvěřování z uměle odchovaných chovů bažantů zvěře celkově.

2. ZOOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA BAŽANTA OBECNÉHO

2.1. Původ bažanta

Bažant není původním zástupcem evropské zvěřeny. Rod *Phasianus* pochází z Asie, kde se bažanti po vyschnutí rozsáhlých oblastí Střední Asie, provázeném vznikem pouští, udrželi jen v oázách, v důsledku čehož také pravděpodobně docházelo ke vzniku nových geografických ras.

Areál výskytu druhu *Phasianus colchicus* (LINNÉ, 1758) zahrnuje rozsáhlou oblast od Tajvanu přes japonské ostrovy, na pevnině poměrně uzavřenou oblast od Hongkongu přes jižní a východní Čínu a Koreu až k Ussuri a Amuru. Lokálně se vyskytuje ve Středním Mongolsku a v asijské části (Kazachstán, Kirgistán, Uzbekistán a Turkmenistán), odkud přesahuje do severního Afganistánu. Směrem na západ pokračuje rozšíření druhu do kaspických nížin, k podhůří Kavkazu, do kubánských nížin až k pobřeží Černého moře. Další původní populace v turecké Thrákii a v jihovýchodním Bulharsku (povodí řeky Tundra) nejsou dosud jednoznačně potvrzeny.

Podle řeckých bájí přivezl první bažanty do Řecka Jason se svými Argonauty z údolí řeky Phasis (dnes Rion) z tehdejší Kolchidy (Gruzie). Z toho také byl odvozen řecký název bažanta phasianos, pozdější zoologické označení *Phasianus colchicus* a jméno bažanta v různých jazycích (Fasan, faisán, pheasant, fagiano, i naše bažant). Již v 5. století před n.l., v době rozkvětu řecké kultury, byl bažant rozšířen do Itálie a na Sicílii, římskými legiemi se dostal do Francie, Porýní, jižní Anglie a severní Afriky. Římský spisovatel Plinius se o bažantech zmiňuje již v 1. století n.l. v této době se však bažant choval pouze ve voliérách jako okrasný pták a pro svou vynikající zvěřinu byl ceněn u císařských dvorů.

První doložené zmínky o chovech bažantů pocházejí z Anglie z roku 924, o volně žijících bažantech z r. 1059. Z téže doby jsou také první zprávy o chovu bažanta ve střední Evropě. Od 14. století se chov bažantů soustřeďoval do bažantnic (Čechy, Bavorsko, Hessensko) a odtud se postupně rozšiřoval po celé Evropě. S rozvojem brokové stříelby v 17. století rostl i zájem o lov bažanta, který se od té doby těšil velkému zájmu hlavně mezi šlechtou.

Do počátku 20.století se bažant rozšířil do většiny evropských zemí a to i na sever Evropy (Finsko, Švédsko, Norsko, Skotsko a Irsko). Díky jejich přizpůsobivosti najdeme dnes bažanty ve všech evropských zemích kromě Islandu. Kromě toho byli vysazeni i v USA, kde jsou rozšířeni od jižní Kanady přes severovýchod USA na velkou část střední a západní Ameriky a také na Havaj. Dále je najdeme na Novém Zélandě, v jižní Africe a od r. 1928 i v Austrálii. Bažant tedy dnes obývá všech 5 světadílů jako nejrozšířenější divoký kurovitý pták.

Je pravděpodobné, že až do 16. století byl v Evropě pouze bažant obecný kolchický (*Ph. colchicus colchicus*), pocházející z černomořské oblasti. Teprve později byl z Dálného Východu dovezen bažant obecný obojkový (*Ph. colchicus toquatus*), o němž jsou první zprávy z Anglie z r. 1742 a bažant obecný pestrý (*Ph. colchicus versicolor*) dovezený z Japonska do Amsterodamu v roce 1840. v téže době se dostal ze severní Číny do Anglie bažant královský (*Syrnaticus reevesii*). V roce 1900 importoval Hagenbeck do Anglie a Německa první bažanty obecné sedmiříčské (*Ph. colchicus mongolius*). Počátkem 20. stol. Byly pak do Evropy zaváděny i jiné rasy většinou okrasných bažantů.

Koncem 19. století (1880) byl v Norfolku v Anglii vyšlechtěn pravděpodobně z bažanta pestrého melanistický mutant, označovaný později řadou autorů jako *Ph. colchicus colchicus* var.*tenebrosus* Hatchis. Tento bažant se později zaváděl do střeoevropských chovů a je dobře znám i u nás jako bažant temný.

2.2. Zoologické rozdělení bažanta obecného

V zoologickém systému patří bažanti do řádu hrabavých – *Galliformes*, čeledi *Phasianidae* – bažantovití, podčeledi *Phasianinae* – bažanti. Tato podčeď zahrnuje hlavně rod *Phasianus* – bažant s celou řadou geografických ras druhu *Phasianus colchicus* (LINNÉ, 1758) (bažant obecný) a kromě toho okrasné bažanty, z nichž jsou známi zejména *Syrmaticus reversi* Gray – bažant královský, *Chrysolophus pictus* L. – bažant zlatý, *Chrysolophus amherstiae* Leadb. – bažant diamantový, *Gennaeus nyctemerus* L. – bažant stříbrný a *Tragopan satyra* L. – bažant satyr.

Geografické rasy druhu *Phasianus colchicus* L. lze pro přehlednost seřadit do šesti základních skupin (GLUTZ ET AL. 1973). Do těchto skupin jsou seřazeny exteriérově příbuzné geografické rasy, které kromě toho na sebe navazují svým rozšířením. Hlavním rozlišovacím znakem je zbarvení kohoutů. Geografické rozdílnosti ochranného zbarvení slepic nejsou významné, naproti tomu bylo podle zbarvení kohoutů rozlišeno v těchto skupinách 33 (podle některých autorů až 40) geografických ras. Nejznámější zástupci skupin jsou rasy, které se v historii chovu bažantů nejvíce uplatnili:

Phasianus colchicus colchicus (LINNÉ, 1758) – bažant obecný kolchický, nazývaný také bažant český bezobjkový bronzový

Phasianus colchicus torquatus (GMELIN) – bažant obecný obojkový

Phasianus colchicus mongolicus (BRANDT) – bažant obecný sedmiříčský

Phasianus colchicus versicolor (VIEILLOT) – bažant obecný pestrý

Považujeme –li tyto čtyři rasy za hlavní zástupce druhu *Ph. colchicus* L., můžeme ostatní rasy zařadit podle oblastí jejich výskytu a společných znaků do těchto skupin :

Skupina *colchicus* (LINNÉ): bažanti této skupiny se vyznačují celkově purpurovým tónem zbarvení, mají žlutohnědé až hnědé ramenní krovky a chybí jim obojek. Jsou rozšířeni v kaspické nížině, v oblasti Kavkazu, v severní Malé Asii a na jihozápadním Balkánu. Patří k ní rasy *persicus*, *talischenis*, *septentrionalis* a *colchicus*.

Skupina *torquatus* (GMELIN): charakteristickým znakem většiny zástupců této skupiny je úzký, vpředu často přerušovaný bílý obojek, zelenavě šedá až modrošedá kostě, modrošedé ramenní krovky a žlutavě hnědý, černě pruhovaný klín. Bažanti této sku-

piny jsou rozšířeny hlavně v Číně. Řadí se sem rasy *pallasi*, *karpowi*, *kiangsuensis*, *alaskanicus*, *edzinenzis*, *satschenezis*, *torquatus*, *takatsukasai*, *formosaunus*, které mají bílý obojek a světlé proužky nad světlý, dále rasy *vlangalii*, *elegans*, *suehschannensis*, *decollatus* a *rotshildi*, které mají jen náznak obojku. Rasa *hagenbecki* ze západního Mongolska se vyznačuje širokým uzavřeným obojkem a přes svou geografickou izolaci se rovněž řadí k této skupině.

Skupina *mongolicus* (BRANDT) se vyznačuje širokým, vpředu přerušným obojkem, bílými ramenními krovkami, červenavě zbarvenou kostrčí a červenavým klínem s nápadně úzkými a velmi tmavými příčnými proužky. Pochází z jihozápadního Kazachstánu a Kirgizie. Patří k ní rasy *mongolicus* a *turcestanicus*.

Skupina *versicolor* (VEILLLOT) je některými svými znaky blízká skupině *torquatus*. Její příslušníci bývali oddělováni jako samostatný druh *Ph. versicolor*. Je rozšířena na japonských ostrovech a nedostává se do přímého styku s rasami skupiny *torquatus*. Zahrnuje rasy *robustipes*, *versicolor* a *tanensis*.

Skupina *tarimensis* (PLESKE) se vyznačuje zejména širokým, leskle zeleným pruhem kolem tmavého břicha. V oblasti Sinkiang tvoří přechod mezi východními a západními rasovými skupinami. Náleží k ní rasy *tarimensis* a *shawii*.

Skupina *principalit* (SCLATER) je charakterizována červenavou svrchní stranou těla, bílými ramenními krovkami a slabě naznačeným uzavřeným obojkem. Je rozšířena hlavně v Uzbekistánu, Tádžikistánu, Turkménii a Afganistánu. Zahrnuje rasy *zerafschanicus*, *chrysomelas*, *bianchii*, *zarudyi* a *principalit*.

Podrobný popis jednotlivých ras uvádí DYK (1942), NOVÁKOVÁ (1952), HARTERT(1921), TEGETMEIER (1904), D (1952), VAURIE (1965) aj. pro bližší určení nejznámějších lovných bažantů, kteří se v Evropě vyskytují, lze použít tyto charakteristiky:

Phasianus colchicus colchicus L. – bažant obecný kolchický („český bažant“)

Bezobojkový bažant, základní barva kohouta měděná rudá, bez odstínu šedé barvy. Hlava tmavě zelenomodrá, nápadné tmavozelené ušní růžky, krk tmavomodrý se zeleným kovovým leskem, hřbet červenohnědý, zlatě až měděně lesklý, jednotlivá hřbetní pera s černým okrajem. Kostrč mahagonová s měděným leskem, ramenní krovky žlutohnědé až měděně červené, hrud' červenohnědá s černě lemovanými pírky, břicho černohnědé. Klín červenohnědý s rudým okrajem, na obou středních rý-

dovacích pérech úzké příčné černé proužky, u špičky širší. duhovka hnědá až světle hnědá, zobák světle šedý až hnědožlutý. Průměrná váha 1150g.

Slepice má hřbet pískově hnědý, letky hnědé s nepravidelnými smetanovými příčnými proužky. Na krku a přední části hřbetu má peří vínově růžové s fialovým nádechem, který někdy přechází na i na vole a boky. Hrud' a břicho má hnědavé pískové s drobnými tmavohnědými skvrnkami. Průměrná váha je 850g.

Tento bažant se vyznačuje velkou přizpůsobivostí i v drsných polohách a věrností k místu vysazení, zejména v lesnatých oblastech.

Phasianus colchicus torquatus (GMELIN) – bažant obecný obojkový

2.3. Biologie bažanta obecného

Pohlavní dimorfismus j u bažantů velmi markantní. Kohouti jsou svým pestrým zbarvením nápadně odlišní od šedavě hnědého ochranného zbarvení slepic. Kromě toho mají kohouti kolem světel šarlatově rudé kožovité výrůstky, zvané poušky, zřetelné hlavně v době toku. Pohlavní dospělost nastává u bažantů pro obě pohlaví v 8 – 10 měsících. Zatímco vaječníky mladých slepic dozrávají až na jaře, dochází k prvním změnám na varlatech mladých kohoutů již v prvním podzimu života.

Maximální zjištěné stáří volně žijícího bažanta bylo 7 let. Roční úmrtnost (včetně lovu) se pohybuje mezi 75-78% a přežívající zbytek populace je i nadále postihován přirozenými ztrátami, vyplývá z toho že výměna volně žijící populace je velmi rychlá a že prakticky nemůžeme hovořit o starší bažantí zvěři než 3-4leté.

Poměr pohlaví je u vylíhlých kuřat vyrovnaný; obvykle se línne 50% kohoutů a 50% slepiček (ve výkyvu 2-6% ve prospěch toho nebo onoho pohlaví).

Dospělý bažant je polygamní. Podle některých autorů je u divoce žijících populací, kde není chov změrně usměrňován , poměr pohlaví vyrovnaný nebo jen s malou převahou slepic. Z hospodářského a chovného hlediska je však nutné udržovat stavy bažantů v širším poměru pohlaví. Čím vyšší je hustota zazvěření, tím účelnější je širší poměr pohlaví.

2.3.1. Způsob rozmnožování

Tok bažantů začíná kolem poloviny března a v přírodě trvá až do konce května. Kohouti jsou v době toku navzájem nesnášenliví a tvrdě brání svá teritoria. K zásunbním projevům kohouta patří kodrcání s nataženým krkem a vztyčenou hlavou, s navazujícím rychlým zatřepáním letkami, které je zdaleka slyšitelné. K projevům toku patří i vábivé lákání slepice k nalezené potravě, přičemž kohout svěsí letky, sklání hlavu k zemi a obchází slípku tanečním krokem. Pak se výrazně ozve, nadskočí a potřásá křídly. Vzápětí dochází k ostruhování. Slepice se v počátku toku chovají většinou pasivně, později reagují na každou akci kohouta charakteristickým příkrčením.

Obvykle začátkem dubna si slepice vyhledává hnízdiště a upravuje velmi jednoduché hnízdo. Je to mělký důlek s průměrem 12-27cm (průměrně 22cm), s hloubkou 2-12cm, někdy spoře vystlaný suchou trávou, suchým listím, kořínky, stébly apod. peří se v hnízdě objevuje teprve během hnízdění. Hnízda jsou obvykle na slunných místech při okrajích vysoké trávy, lesa, lukách a mezích, v křovinách, pícninách a obilovinách. Slepice snáší vajíčka přibližně v jednodenních intervalech, průměrně snese 1 vajíčko za 30 - 32 hodin. Občas se stává, že snese i 2 vajíčka za 24 hodin. Na počátku snůšky bývají první vejce často snášena roztroušeně mimo hnízdo.

Počet snesených vajec v jednom hnízdě je 8-12. časté jsou společné snůšky dvou nebo více slepice do jednoho hnízda (20 až 30 vajec) a smíšené snůšky s koroptvemi či kachnami. Tuto hnízdní labilitu můžeme označit i jako „hnízdní parazitismus“. Často se najdou smíšené snůšky, které sčítají až několik desítek vajec. Je samozřejmé, že takové množství vajec žádná slepice neobsedne a snůška je předurčena k zániku. Hnízdní labilita se projevuje i tím, že některé slepice snesou svá vejce kdekoliv v terénu a o ty to vejce se pak dále nestarají. I v tomto případě dochází ke ztrátám v důsledku znehodnocení těchto vajec.

Vejce jsou tvarově i barvou velmi variabilní, nejčastější odstíny jsou olivově zelenošedý až olivově hnědý. Jinak se ovšem vyskytuje celá řada dalších barevných odstínů. I vejce ze snůšky jedné slepice se někdy liší tónem a intenzitou zbarvení do té míry, že podle barvy nelze usuzovat na jednotnost snůšky.

Délka vajíček se pohybuje od 40 mm do 49 mm, šířka od 31 mm do 39 mm. Váha se pohybuje od 22g do 37g.

Náhradní snůšky jsou vždy nižší, v pozdějším období hnízdění klesá i počet vajec ve snůšce. Při voliérovém chovu, kde se snesená vejce pravidelně odebírají, snese bažantí slepice mnohem více vajec než v přírodě, při umělém prodlužování dne je to až 140 vajíček na jednu slepici.

Po snesení posledního vajíčka, obvykle za 1-2 dny, zasedne slepice na hnízdo. Z počátku sedí neklidně, po 14 dnech však hnízdo jen nerada opouští a sedí velmi pevně. Kuřata se líhnou kolem 24. dne.

Ve volnosti je průměrně 96% vajec oplozeno, líhivost dosahuje až 90%. Ztráty na snůškách způsobované mechanizací při sklizni pícnin, škodnou zvěří, nepříznivými povětrnostními vlivy apod. se pohybují od 42% do 85%. Nepříznivé povětrnostní vlivy v době vyvádění kuřat často silně redukují skutečný přírůstek na jednu slepici.

Kuřata začínají poletovat po 7. dni a zpravidla v 7. týdnu již normálně létají. Do 10 týdnů jsou však závislá na péči slepice. Koncem září jsou již zcela samostatná a se slepicemi můžeme zastihnout již jen bažantíky z pozdních snůšek.

Bažant je pták s denní aktivitou. Zhruba 60 – 80 minut před východem slunce se ozývá kodrcání kohoutů z hřadu, s východem slunce slétají bažanti z hřadu a věnují se asi 2 hodiny sběru potravy. Kuřata do stáří ž týdnů počínají sbírat potravu o zhruba jednu hodinu později, starší se již přizpůsobují dennímu rytmu dospělých ptáků. Druhé období denní aktivity začíná zhruba 2 až 3 hodiny před západem slunce. Před setměním vyhledávají bažanti hřad. Při změně počasí trvá často kodrcání kohoutů až do setmění. V zimních měsících začíná denní aktivita 1 hodinu po východu slunce, trvá přibližně do 10 hodin, odpoledne se omezuje na krátkou dobu před západem slunce. Při dešti nebo sněžení se období aktivity obvykle zkracuje a ptáci zůstávají déle v krytu, při abnormálně špatném počasí někdy dokonce hřad po několik hodin či dní vůbec neopouštějí.

Ke hřadování si bažant vybírá stromy nebo vysoké keře. Nejrady na okraji porostů nebo v remízích. Volně stojícím výstavkům se vyhýbá. Hřaduje na vodorovných větvích v blízkosti kmene. Mladí bažantíci do 8-12 týdnů přenocují na zemi, dospělí jen tehdy, nemají-li v dosahu příležitost ke hřadování. Například v čistě polních honitbách hřadují bažanti na polehlé kukuřici, sušících na seno a někdy přenocují i na holé zemi. V tom případě jsou ovšem vystaveny většímu nebezpečí od dravé zvěři. Bažanti se rádi popelí v písku, prachu cest nebo i v popelu.

2.3.2. Potrava

Potravu získává bažant sběrem nebo vyhrabáváním, přičemž často používá i zobáku k vybírání semen a bobulí z hloubky až 6 cm. dokáže se dostat k potravě i vrstvou zmrzlého sněhu. Sebraný hmyz polyká celý, dužnatou potravu vyklovává (řepu, brambory, jablka atd.). Ze zelené potravy si vybírá jen křehké lodyhy nebo lístky.

Složení potravy mladých bažantů se u nás zabýval JANDA (1964) a zjistil, že v prvních 3 týdnech života převládají v potravě živočišné složky (60-80%), zejména drobný hmyz. Od 4. týdne začíná v potravě převládat rostlinná složka. Průměrně 50-60% z celkové potravinové složky představují živočišní i rostlinní jedinci, kteří škodí hospodaření člověka. Zbývající část potravy představuje potravu indiferentní a 5% užitečnou složku. Celkem bylo v potravě 45 druhů plevelných rostlin. Mladý bažant sebere průměrně denně 500 až 1000 kusů škodlivého hmyzu a 400-600 semen plevelů.

Potravu dospělých bažantů zkoumal FARSKÝ (1948), který zjistil že váhově tvoří 24,5% potrava živočišná, 63,8% potrava rostlinná a 11,4% kaménky a písek. V rostlinné složce byly zastoupeny semena stromů, semena a hlízy plodin, semena plevelů a zelené části rostlin (jako největší zastoupená část). Průměrná denní váha této složky potravy je 70-90g. V živočišné potravě byli zastoupeni převážně červy, mandelinky, hlemýždi, chrousti, kovařící, larvy a housenky. Často byly nalezeny myši a hraboši.

Předpokládá-li se že množství potravy, které bažant denně spotřebuje má celoroční stejné složení, jaké ukázaly výsledky analýz, spotřebuje 1 bažant průměrně za rok:

potravy živočišného původu	7,1 - 9,1 kg
semen lesních stromů	3,3 - 4,2 kg
semen a hlíz různých zemědělských plodin	3,5 - 4,6 kg
semen plevelů, lesní buřeně apod.	2,6 - 3,4 kg
vegetačních částí rostlin	9,0 - 11,5 kg

Výběr potravy u bažanta se řídí především zrakem, přičemž je rozhodující její tvar a velikost. Názory na vliv barvy při výběru potravy se různí, není však potvrzeno, že by barva byla při výběru potravy rozhodující nebo že by bažant potravu určité barvy zásadně odmítal. Totéž platí o čichových schopnostech, chuť se při výběru potravy neuplatňuje vůbec.

Škody způsobované bažantem na kulturních plodinách jsou většinou druhotné a jsou vysoce vyvážené jeho užitečností. Připadají v úvahu škody na kukuřici a obilí po setí, popřípadě při dlouhotrvajícím suchu škody ve vinicích a zahradách. Význam bažanta potvrzuje kromě našich autorů i NOLTE (1937), který uvádí, že dospělý bažant spotřebuje za rok 4,6kg živočišných škůdců a 4 kg semen plevelů.

2.3.3. Etologie

Volné přírodě dochází k rozpadu hejnek bažantíků odchovaných slepicemi asi ve 12 až 15 týdnech jejich stáří. Obvykle během září se mladí bažanti rozdělují do skupin podle pohlaví. Před obdobím lovu se v honitbě setkáváme s oddělenými hejny kohoutů nebo slepic, jejichž soudržnost se sice během lovu naruší, ale zpravidla se udržuje i během zimy.

V zimě se bažanti soustřeďují v porostech s dostatkem krytu a potravy. Slepice jsou družnější a tvoří skupiny s 10 – 30 jedinci (v bažantnici i více). Kohouti tvoří jen malé skupinky (3 – 4) s několika málo slepicemi, někdy se sdružují jen samotní (2 – 10). Ve skupinách kohoutů je vymezena nadřazenost, uplatňující se zejména u zásypů a později v době toku. Nejsilnější a nejstarší kohouti se stávají vládci teritoria a harému slepic, ostatní jsou odsunuti do pozice utlačovaných poddaných. V polovině března dominující kohouti již suverénně ovládají své okrsky a pečlivě je hlídají. KOZLOWA (1947) uvádí, že v té době kohouti svůj okrsek pravidelně a po stejných trasách obcházejí, přičemž se na určitých místech hlasitě ozývají. Vytlačení kohouti se vzdalují ke hranicím hájených okrsků, ke slepicím se přeci jen tu a tam občas dostanou v době soubojů sousedících kohoutů – vladařů.

Rozloha teritoria ovládaného jedním kohoutem se obvykle pohybuje kolem 0,5 – 2,0 ha, což závisí na hustotě zazvěření. Přebytek kohoutů bez slepic působí rušivě na průběh toku a hnízdění. Kohouti se vzdávají svého teritoria teprve tehdy, když všechny slepice zahnízdí.

Zimní skupiny slepic se na jaře rozpadají na menší skupinky. V tomto období však často dochází k soubojům i mezi slepicemi. I u slepic se projevuje určitá nadřazenost starších a silnějších. TABER (1949) uvádí, že na ekologicky výhodném stanovišti zahnízdili 2/3 starších a pouze 1/3 mladých slepic, to znamená, že mladší slepice jsou na vhodných stanovištích vytlačovány staršími slepicemi. To je i jeden z důvodů vytváření společných snůšek.

Souboje mezi kohouty se omezují většinou na oboustranné výhružné postoje a výpady, které však někdy končí opravdovým bojem, převážně ovšem nekrvavým. Poranění jsou vzácná, zabití soupeře zcela ojediněle. Při ohrožení bažant utíká nebo vzlétá. Je-li však překvapen příliš náhle, přitiskne se k zemi a snaží se ukryt alespoň hlavu. Rekce na nebezpečí je rychlejší než u ostatních druhů zvěře. Při letu na kratší

vzdálenosti dosahuje bažant rychlosti až 80 km/hod. v podstatě ale nerad létá a letem se brzo unaví.

2.4. Hospodářský význam chovu bažanta obecného

Bažant obecný (*Phasianus colchicus*) se dnes již z původně lesní zvěře stává zvěří převážně polní, i když nejintenzivnější chovy jsou stále v lesnatých bažantnicích. Chov bažantí zvěře zaznamenal největší rozmach v posledním desetiletí, a to nejenom u nás, ale i v některých jiných evropských zemích. V padesátých letech bylo v naší republice uloveno okolo 250 000 kusů bažantí zvěře. Většinou to byla zvěř divoká, pouze zlomek pocházel z umělých chovů. Po rozmachu umělých chovů bylo v roce 1970 uloveno celkem 1 112 000 bažantů. Toto množství bažantů se však postupně snižovalo. V současné době je loveno v ČR a SR necelých 700 000 kusů bažantí zvěře, z toho v ČR přes 600 000 kusů. Bohužel jsou to ve valné většině bažanti z umělých chovů, neboť divoké populace se pod tlakem tzv. civilizačních faktorů zmenšují. Názorně nám to ukazují statistické údaje o stavech a lovu zvěře.

V polovině 60. let se jarní kmenové stavy pohybovaly v celé republice okolo 800 000 kusů divokých bažantů. V roce 1980 bylo ještě v ČR 645 000 kusů, ale do roku 1990 poklesly stavy divokých bažantů v ČR na 387 000. Přitom v roce 1989 bylo v ČR vypuštěno 1 160 451 kusů bažantí zvěře. Bohužel došlo k tomu, že vypouštění bažanti jsou díky dlouhodobému umělému chovu vhodní spíše pro farmové chovy a nejsou až na mizivé procento schopni se zpětně adaptovat v přírodě.

Východisko z této nepříznivé situace by zřejmě mohlo být v zavedení chovu původního bezobojkového bažanta, který k nám byl dovezen v 11. století a je schopen se adaptovat ve volné krajině, na rozdíl od v současné době u nás chovaného mongolského bažanta farmového typu.

3. CHARAKTERISTIKA PŘÍRODNÍCH PODMÍNEK LZ ŽIDLOHOVICE, POLESÍ VELKÝ DVŮR, BAŽANTNICE STUDÝNKOVÁ LČR

LZ Židlochovice tvoří lesní oblast 35 – Jihomoravské úvaly.

Tabulka č.1

Lesní oblast	Normální	Bezlesí	Jiné pozemky	Ostatní pozemky	SUMA
35ha	17 056,71ha	944,33ha	739,88ha	40,33ha	18 781,25ha

Zdroj: interní materiály LZ Židlochovice

3.1. Fytogeografické členění

Podle Geobotanické rekonstrukční mapy (Miluška, R. et al. (1968): Geobotanická mapa ČSSR. 1. České země. – Vegetace ČSSR, Ser. A, Vol. 2. Academia, 204 p + 21 mapových listů) jsou na území LS Židlochovice zastoupeny následující rekonstrukční jednotky:

LHC Židlochovice

AU – Luhy a olšiny: Alno-Padion, Almeta glutinosae, Salicetea purpureae – jsou značně zastoupeny nejnižších polohách v pruzích řek.

Na ně navazují též výrazně zastoupené C – Dubohabrové háje: Carpinion betuli, které tvoří přechod do následující jednotky.

Q – Subxerofilní doubravy: Potentillo-Quercetum, P.-Q. pannonicum, Lithospermo-Quercetum – tvoří rozsáhlejší plochy v oblasti polesí Valtice, Mikulov a dalších vyšších polohách.

Šípákové doubravy a skalní lesostepy: Eu-Quercion pubescenti, Brometalia pp., Festucetalia vallesiacae pp. Jsou zastoupeny menšími plochami na slunných teplých polohách.

Qa – Acidofilní doubravy: Quercion robori-petraeae se vyskytuje pouze v malé míře na hranicích s LHC Moravský Krumlov.

Podle regionálně fyto geografického členění náleží LHC Židlochovice k fyto geografické oblasti termofytikum, fyto geografickému obvodu Panonské termofytikum a sdruženému fyto geografickému okresu Jihomoravské termofytikum. Ze zastoupených fyto geografických okresů zasahují o16. okres Znojensko-brněnská pahorkatina do plesí Velký Dvůr, Židlochovice, 17. okres Mikulovská pahorkatina s podokresy Dunajovické kopce, Pavlovské kopce a Milovicko-Valtická pahorkatina do plesí Velký Dvůr, Mikulov a Valtice, 18. okres Dyjsko-Svratecký úval zahrnující údolní nivy dolního toku Jihlavy, Svratky, Jeviškovky a celou nivu Dyje včetně Soutoku do plesí Velký Dvůr, Židlochovice a 20. okres Jihomoravské pahorkatiny s podokresem Hustopečská pahorkatina do plesí Židlochovice a Diváky.

3.2. Orografické členění zájmové oblasti

Lesní oblast 35 – Jihomoravské úvaly se rozkládá na jižní části Moravy. Podle regionálního členění reliéfu zaujímá Dyjsko-Svratecký úval s dílčími částmi Dyjsko-Svratecká niva, Drnholecká pahorkatina, Dunajovické vrchy, Rajhradská pahorkatina, Dolnomoravský úval s vlastní Dyjsko-moravskou nivou, Valtickou pahorkatinou a Dyjsko-moravskou pahorkatinou. Mezi dvěma úvaly se nachází Mikulovská vrchovina s dílčími částmi Pavlovské vrchy a Mílovická pahorkatina. Rozpětí nadmořských výšek je dáno nejnižším bodem Dyje a Moravy – 148m n.m., nejvyšší je vrchol Pavlovských vrchů zvaný Děvín s 550m n.m.

3.3. Poměry hydrologické a klimatické

Území lesní oblasti 35 náleží do povodí Moravy. Západní hranice je odvodňována místními toky ústícími do řeky Dyje. Z nich je významnější Jevišovka a Anšovský potok. Severní část LO 35 je odvodňována největším přítokem Dyje – Štínkovkou a dále na východ Kyjovkou s přítokem Prušáckou. Východní část LO je odvodňována řekou Moravou.

Podstatná část území lesní oblasti Jihomoravské úvaly náleží do A – teplé oblasti s následujícími okrsky:

A2 – teplý, suchý, s mírnou zimou, s kratším svitem slunce (zaujímá jižní a střední část LO).

A3 – teplý, mírně suchý, smírnou zimou (zaujímá severní část LO a pruh kolem Moravy).

Lesní oblast 35 se nachází v teplé oblasti, která je v ČR nejteplejší.

Průměrné roční srážky a teploty:

Pohořelice	499mm	-
Drnholec	495mm	9,3°
Hustopeče	563mm	9,2°

Průměrná roční teplota se pohybuje v celé oblasti od 8,4°C do 9,5°C, ve vegetačním období od 14,8°C do 16,2°C. Průměrné roční srážky kolísají mezi 495mm – 625mm.

3.4. Charakteristika hospodářských poměrů LZ Židlochovice, polesí Velký Dvůr

3.4.1. Zastoupení lesních vegetačních stupňů a zhodnocení porostních poměrů

Věková stavba lesních vegetačních stupňů je nevyrovnaná. Porovná-li se rozloha věkových stupňů s normální rozlohou, zjistí se že je zde nadbytek porostu 4. a 6. stupně, téměř dvojnásobná je rozloha 5. věkového stupně. Normální rozlohu naopak nedosahují především mladší věkové stupně – 1., 2., a 3., ze starších věkových stupňů 10 až 15.

Tabulka č.2. Zastoupení lesní druhové skladby

DŘEVINA	DRUHOVÁ SKLADBA	
	Současná	
	Ha	%
Smrk	18,20	0,65
Borovice	102,98	3,65
Modřín	0,04	0,00
Ostatní jehličnany	0,05	0,00
Celkem jehličnany	121,27	4,30
Dub	622,75	22,06
Habr	6,58	0,23
Javor	115,53	4,09
Jasan	498,49	17,66
Akát	544,58	19,30
Olše	101,29	3,59
Lípa	43,59	1,54
Topol	495,32	17,55
Ostatní Listnáče	272,96	9,68
Celkem listnáče	2701,09	95,70
CELKEM	2822,36	100

Zdroj: z interních materiálů LZ Židlochovice zpracoval VLACH

3.4.2. Intenzita a způsob zemědělského hospodaření

Zemědělské hospodaření v bažantnici Studýnková LZ Židlochovice, polesí Velký Dvůr je systému bažantnice rozděleno do dvou částí zemědělsky hospodařících. V té první a silně převažující části patří konveční způsob zemědělství, který se zabývá klasickým střídáním polních plodin na pozemcích, předseťovou úpravou půdy, hnojením, ošetřováním a sklizní. Pozemky, na kterých probíhá tento klasický způsob zemědělství, byl z prvopočátku vykonáván pouze ve vlastní režii LS Židlochovice. Poté byl ale z důvodu neefektivnosti a nevýdělečnosti rostlinné výroby na LS Židlochovice zrušen. Nyní je správce pozemků přiléhajících k bažantnici Studýnková soukromé družstvo v Pohořelicích, které se dále stará konvečním způsobem o rostlinou výrobu a hospodaření. Poměrná část těchto pozemků ohraničující bažantnici slouží i jako ochranné pásmo/ ochranný prostředek proti migraci vypouštěných bažantů mimo bažantnici. Ochranné pásmo tvoří pruh (zhruba v rozmezí 5-10 m) vyseté kukuřice, čiroku, či jiné vysoké plodiny, který zajišťuje i přes zimu dostatek krytu a potravy pro bažantí kuřata a posléze i pro dospělé bažanty. Tvoří určitou hranici mezi konvečním využitím pozemku a samotnou bažantnicí, ve které se bažanti většinou zastaví a dále již v migraci nepokračují. Druhá část zemědělského využití pozemků a zároveň i způsob, který brání v migraci bažantů je vytvořením umělých stávaníšť. Tyto stávaníště jsou vybudovány uvnitř bažantnice ve formě pásů přilehajících k lesnatým porostům bažantnice. Jsou tvořeny převážnou většinou z topinambur a čiroku, které jsou na stávaníšti po celou sezónu, případně se jen rozořou a nechají znovu vzklíčit. K těmto stávaníštím jsou vybudovány umělé zásypy a krmeliště, které slouží především k potravě bažantů i jiné zvěři v bažantnici se vyskytující, ale ve spojení s pásmem topinambur zároveň slouží i jako další prvek bránící k migraci bažantí zvěře.

3.4.3. Stav mysliveckého hospodaření

Stav mysliveckého hospodaření na LZ Židlochovice, polesí Velký Dvůr, bažantnice Studýnková je z roku 2004 podle výkazu Mze – Mysl 1-01 vyjadřuje následující přehled:

Základní údaje o honitbě:

Výměra honitby v ha (podle stavu k 31.12.):

Tabulka č.3

<i>Druh honební plochy</i>	<i>Celková výměra honební plochy</i>
Zemědělská plocha	459 ha
Lesní půda	182 ha
Vodní plocha	8 ha
Ostatní pozemky	6 ha
Honební plocha celkem	655 ha

Zdroj: z interních materiálů LS Židlochovice zpracoval VLACH

Obhospodařování honitby:

Tabulka č.4

<i>Vlastnický vztah k honitbě</i>	<i>Bažantnice</i>	
	Počet	Ha
1. Vlastní	1	655
<i>Způsob využívání honitby</i>	<i>Bažantnice</i>	
	Počet	ha
1. ve vlastní režii	1	655

Zdroj: z interních materiálů LS Židlochovice zpracoval VLACH

Klasifikace honitby – NKS zvěře podle jakostních tříd:

Tabulka č.5

Jakostní třídy	bažant v bažantnici		
	Normovaný	minimální	výměra
I.	300 ks	183 ks	655 ha
II.	0	0	0
III.	0	0	0

Zdroj: z interních materiálů LZ Židlochovice zpracoval VLACH

Lov bažanta a zazvěřování bažantí zvěří, jarní kmenové stavy bažanta obecného (*Phasianus colchicus*):

Tabulka č.6

Druh zvěře	plán lovu	skutečný odstřel	vypuštěná ml. zvěř	JKS
k 31.3.sčítaný				
Bažant – kohout	4400 ks	3282 ks	8000 ks	190 ks
Bažant – slepice	3600 ks	2698 ks	9676 ks	160 ks
Bažant – celkem	8000 ks	5980 ks	17676 ks	350 ks

Zdroj: z interních materiálů LZ Židlochovice zpracoval VLACH

Výskyt dalších druhů zvěře a jejich lov:

Tabulka č.7

Druh zvěře	početní stav	lov
Liška obecná	2	1
Jezevec lesní	4	0
Kuna lesní a skalní	5	2
Vrána obecná	2	0
Tchoř tmavý a stepní	1	0

Zdroj: z interních zdrojů LZ Židlochovice zpracoval VLACH

4. METODIKA A MATERIÁLY

Cílem této práce je zaměřena na vyhodnocení přirozené reprodukce uměle odchovaného bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) v bažantnici Studýnková LČR LZ Židlochovice, LČR s.p. a posouzení a vhodnosti životního prostředí pro chov bažantí zvěře ve smyslu vyhlášky č.7 / 2003 Sb. o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice. Dále pak je práce zaměřena na:

podrobný popis a zdokumentování teritorií bažantích kohoutů v toku.

snůšky a následné vyvádění bažantích kuřat – dokumentace a popis terénu. Zaměření na jednotlivé faktory ovlivňující úspěšnost vyvedení bažantích kuřat (umístění hnízda, klimatické podmínky, predační tlak.

Potřebná data byla získána přímo ze správy LZ Židlochovice a také přímo z bažantnice Studýnková LČR vlastním šetřením z let 2004 - 2006.

4.1. Posouzení a podrobný popis životního prostředí a vhodnosti přírodních podmínek pro přirozenou reprodukci bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) v bažantnici Studýnková, ve smyslu vyhlášky č.7 / 2003 Sb. o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice.

Cílem sledování je podání informací týkajících se kvality životního prostředí pro intenzivní chov bažantů v návaznosti na podmínky pro přirozenou reprodukci již uměle odchovaných a přeživších jedinců.

Potřebná data byla získána ze správy myslivosti na LZ Židlochovice i z vlastního šetření v terénu bažantnice Studýnková LČR. Dále tyto data byla srovnávána přímo s požadavky vyhlášky č.7 / 2003 Sb. o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice.

Znějící vyhláška ze dne 17. prosince 2003:

O posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu, jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle §68 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 59/2003 Sb., (dále jen "zákon") k provedení §2 písm. k):

§1

Způsob posouzení podmínek pro intenzivní chov bažantů

(1) Jako základní podmínky pro chov bažantů se posuzují:

- a) výměra bažantnice nejméně 100 ha souvislých honebních pozemků v rámci uznané honitby a z toho nejméně 25 ha je tvořeno lesními pozemky, nebo pozemky s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze),
- b) nadmořská výška maximálně 700 m,
- c) hranice bažantnice je vzdálena nejméně 200 m vzdušnou čarou od souvisle zastavěného území měst, obcí nebo jiného trvalého osídlení od hranice sousední honitby [§45 odst. 1 písm. s) zákona],
- d) trvalý přirozený zdroj vody v bažantnici využitelný pro bažantí zvěř,

e) písemný souhlas vlastníků jednotlivých honebních pozemků navrhovaných na bažantnici se zřízením bažantnice a s umístěním mysliveckých zařízení navržených ve studii (§4) a s návrhem doporučených budoucích porostních úprav na jejich pozemcích,

f) roční počet vypouštěných bažantů nejméně 1 500 kusů nebo dosavadní přirozený výskyt bažanta z divoké populace na pozemcích navrhovaných za bažantnici odpovídající v posledních 5 letech početním stavům stanoveným podle zvláštního právního předpisu,1)

g) střídavě se vyskytující plochy s vysokými zemědělskými porosty nad 20 cm s plochami s nízkými zemědělskými porosty do 10 cm,

h) výskyt zemědělských kultur o výšce nad 20 cm v jarním období a hustých vysokých porostů zemědělských kultur nad 20 cm, které mohou být ponechávány přes zimní období, (např. vojtěškové porosty, porosty ozimých obilovin, travní porosty),

i) vypouštění bažantů alespoň 30 dní před každým jednotlivým lovem.

(2) Při posuzování podmínek podle odstavce 1 nejsou ustanovení zvláštních právních předpisů2) dotčena.

§2

Posuzování dalších podmínek

(1) Druhá skladba lesních porostů a pozemků s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze) se zastoupením

a) do 40 % jehličnany a 60 % a více listnáče - se posuzuje jako vhodná,

b) 40 % - 60 % jehličnany a 40 % - 60 % listnáče - se posuzuje jako méně vhodná,

c) nad 60 % jehličnany a pod 40 % listnáče - se posuzuje jako nevhodná.

(2) Plošné zastoupení plodonosných keřů (např. trnka, šípek, brslen, ptačí zob) na ploše z celkové výměry lesních pozemků nebo pozemků s keři nebo dalšími dřevinami (např. remízky, meze)

a) nad 5 % - se posuzují jako vhodná,

b) 2 % - 5 % - se posuzují jako méně vhodná,

c) do 2 % - se posuzují jako nevhodná.

(3) Plochy oseté nebo osázené plodinami vhodnými pro bažantí zvěř ve výměře z celkové plochy bažantnice

a) nad 2 % - se posuzuje jako vhodné,

b) 1 % - 2 % - se posuzuje jako méně vhodné,

c) do 1 % - se posuzuje jako nevhodné.

(4) Zemědělsky využívané pozemky s malými výměrami zemědělských kultur do 1 ha, které jsou převážně lemovány přírodními společenstvy dřevin s bylinným patrem, zaujímající plochu z celkové výměry zemědělských pozemků navrhovaných na bažantnici

a) nad 30 % - se posuzují jako vhodné,

b) 10 % - 30 % - se posuzují jako méně vhodné,

c) do 10 % se posuzují jako nevhodné.

(5) Výsadba dočasných krytů ze zemědělských plodin (např. kukuřice, čirok, sója) a přítomnost hustých krytů ze zemědělských plodin pro zvěř i v zimním období na zemědělských pozemcích navrhovaných na bažantnici

a) nad 30 % - se posuzuje jako vhodná,

b) 10 % - 30 % - se posuzuje jako méně vhodná,

c) do 10 % - se posuzuje jako nevhodná.

§3

Podmínky pro intenzivní chov bažantů lze považovat za vhodné, pokud jsou splněny všechny základní podmínky uvedené v §1 odst. 1 a zbývající hlediska uvedená v §2 jsou posouzena alespoň ve třech případech jako vhodné a ve zbývajících případech jako méně vhodné.

§4

Všechny podmínky uvedené v §1 a 2 se posuzují a ohodnocují ve studii o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro bažantnici (§18 odst. 5 zákona).

§5

Postup při vymezení bažantnice jako části honitby

(1) Bažantnici vymezí orgán státní správy myslivosti (§60 zákona) v rozhodnutí o uznání honitby vyjmenováním parcelních čísel honebních pozemků tvořících bažantnici (s uvedením katastrálního území, názvu obce, okresu a druhu těchto pozemků), jejich celkovou výměrou, slovním popisem hranic bažantnice a situačním nákresem bažantnice v situačním nákrese honitby.

(2) V honitbě vyznačí bažantnici držitel honitby označením tak, že nejpozději do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o uznání honitby nebo její změny, v

jejímž obvodu vznikla bažantnice, umístí po obvodu bažantnice na vhodných místech (např. na přístupových cestách, turistických stezkách) tabulky s uvedením

- a) názvu honitby a výslovným označením, že jde o bažantnici,
- b) označení držitele a uživatele honitby,
- c) název orgánu státní správy myslivosti, který vydal rozhodnutí o uznání honitby nebo její změny, v jejímž obvodu vznikla bažantnice,
- d) číslo jednacích tohoto rozhodnutí a datum jeho vydání a nabytí právní moci.

§6

Přechodné ustanovení

Bažantnice uznané před nabytím účinnosti této vyhlášky se vyznačí způsobem stanoveným podle §5 odst. 2.

§7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 2004.

4.2. Tok bažantích kohoutů – dokumentace a popis lokality

Při dokumentaci a popisu místa toku bažantích kohoutů byla použita metoda vlastního šetření v terénu. Zjišťování tokanišť probíhalo po dva roky vždy od začátku března po konec dubna ve dvou až třítydenních intervalech. Nález tokaniště včetně popisu prostředí byl zachycen v kopii porostní mapy bažantnice Studýnková LČR. Výsledky byly zachyceny v elektronické podobě na originál mapě.

Obrázek č.1: Porostní mapa bažantnice

Zdroj: LZ Židlochovice

4.3. Snůška a následné vyvádění bažantích kuřat – dokumentace a popis terénu. Zaměření na jednotlivé faktory ovlivňující úspěšnost vyvedení bažantích kuřat (umístění hnízda, klimatické podmínky, predační tlak).

Technika hledání snůšek a sedících bažantích slepic vycházela z vlastního šetření metodou obchůzky již dříve obeznaných lokalit v době toku bažantích kohoutů. Šetření probíhalo v termínech od začátku května do konce července. Vždy nepravidelně po dvou až třech týdnech. Při hledání hnízd byla zohledněna doporučení od pracovníků lesní správy pohybujících se v bažantnici a také při samotné pochůzce i výpomoc anglické ohaře - pointera.

Obrázek č.2: Vystavující pointer

Zdroj: Autor

Nálezy a dokumentace nalezených hnízd byly zadokumentovány v kopii porostní mapy bažantnice a posléze převedeny v elektronické podobě do zvětšeniny originální mapy. viz. obrázek č.1 mapa bažantnice

Data v podobě nalezených snůšek, počet snůšek, počet vajec ve snůšce, počet zničených hnízd predátory, počet nevyklíhlých vajec, počet zničených vajec predátory byly zohledněny a statisticky vykázány v grafech a tabulkách.

5. VÝSLEDKY A DISKUZE

5.1. Výsledek posouzení životního prostředí a vhodnosti přírodních podmínek pro přirozenou reprodukci bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) v bažantnici Studýnková, ve smyslu vyhlášky č.7 / 2003 Sb. o posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu jakým bude vymezena část honitby jako bažantnice.

Obrázek č.3: Ortofotomapa bažantnice Studýnková LČR

Zdroj: ÚHUL 2006

Základním předpokladem pro vytvoření bažantnice je stanovení uceleného celku, který by nevytvářel ve vzájemné návaznosti na sousední honitby nežádoucí enklávy a sám pro svůj účel by nebyl v konečném důsledku efektivní. Prostorové uspořádání bažantnice má trvalý charakter, který je dán jejím tvarem, rozlohou, terénními podmínkami a trvalým rozčleněním lesních částí. Obrázek č.2 zobrazuje bažantnici Studýnkovou LČR ve své podobě.

Ve smyslu vyhlášky č. 7/2003 Sb. o bažantnicích se posuzují 2 faktory:

- 1) Základní podmínky pro intenzivní chov bažantů
- 2) Další podmínky pro intenzivní chov bažantů

5.1.1. Základní podmínky pro intenzivní chov bažantů v bažantnici Studýnková LČR

- a) Výměra bažantnice - rozloha činí 655 ha souvislých pozemků s převládajícími lesními pozemky, dále pak pozemky s remízou a dalšími dřevinami
- b) Nadmořská výška – nadmořská výška bažantnice Studýnková LČR je okolo 180 m.n.m.
- c) Hranice bažantnice – bažantnice se nachází v katastrálním území obce Pohorelice, od obce leží se západní strany a je vzdálena zhruba 4 km, dále pak z jihu od obce Přibice a Vranovice 6 km a z východu od obce Unkovic-Žabčice ve vzdálenosti 5 km.
- d) Trvalý vodní zdroj – bažantnicí protéká potok, který vytváří vodní ramena, která slouží k zavlažování porostu a slouží i přírodnímu zdroji vody pro zvěř vyskytující se v bažantnici. Tvoří 8 ha vodní plochy.
- e) Písemný souhlas vlastníků – bažantnice je zcela ve vlastnictví Lesů ČR, s.p.
- f) Roční počet vypouštěných bažantů – počet uměle odchovaných bažantů kuřat vypouštěných do honitby byl 17 676 ks (bez rozdílu pohlaví) v roce 2004. Minimální stav bažantů zvěře v bažantnici je stanoven na 183 ks a normovaný sčítá 300 ks (bez rozdílu pohlaví).
- g) Střídání zemědělských a nezemědělských ploch – zemědělská plocha, konvenčním způsobem obhospodařovaná čítá 459 ha, což je zhruba 70 % z celkové výměry bažantnice. Tyto zemědělské pozemky obklopují bažantnici po celém jejím obvodu. Podmínku střídání zemědělských kultur s výškou

nad 20 cm v jarním období a zemědělských kultur s výškou nad 20 cm v zimním období je zajištěno vybudováním tzv. ochranných pásem v podobě výseku kukuřice, čiroku mezi lesním porostem a samotnými konvenčně obhospodařovanými pozemky.

Ostatní pozemky zahrnující políčka s výsevkem topinambur, rákosu, kukuřice atd. jsou zastoupeny na ploše o výměře 6 ha.

Obrázek č.4: Přechod mezi zemědělskými pozemky a lesním porostem

Zdroj: Autor

Obrázek č.5: Ochranná pásma mezi lesním porostem a zemědělskými pozemky

Zdroj: Autor

- h) Podmínka vypouštění bažantů ve lhůtě nejméně 30 dní před odlovem – tato podmínka je zajištěna postupným vypouštěním bažantích kuřat do volné přírody již v 7 – 8 týdnech jejich života. Z líhní se jednodenní kuřata v určitých počtech a turnusech. Většinou je dochov bažantích kuřat ve dvou až tří turnusech. V prvním turnusu (~ 8 tis ks) se kuřata dostávají do připravených odchoven v bažantnici, kde se o ně pečuje se vší bedlivostí. V 6 týdnech se do-

stávají do přepouštěcích voliér přímo již v prostředí bažantnice, kde jsou chráněni vysokým zhruba 5 - 6 m plotem proti škodné zvěři a zvykají si na život ve volné přírodě. V dalších týdnech se bažant stává natolik vyspělý, že je schopen již přeletět tuto hradbu a je již součástí volné přírody. Tento postup se odehrává v období začátku května až půlka srpna.

Obrázek č.6: Odchov bažantích kuřat v bažantnici

Zdroj: Autor

5.1.2. Další podmínky pro intenzivní chov bažantů v bažantnici Studýnková LČR ve smyslu vyhlášky č. 7/2003 Sb. o bažantnicích

- a) Druhá skladba lesních porostů a pozemků s křovinami a remízky – Zastoupení porostové skladby v bažantnici Studýnková LČR je následující:

Tabulka č.8: Druhá skladba

Dřevina	Druhá skladba	
	Ha	%
Jehličnaté lesy	7,82	4,30
Listnaté lesy	174	95,70
Celkem	182	100

Zdroj: interní materiály LZ Židlochovice

Podrobnou druhovou skladbu znázorňuje následující tabulka:

Tabulka č.9: Podrobná druhová skladba bažantnice Studýnková LČR

DŘEVINA	DRUHOVÁ SKLADBA	
	Současná	
	ha	%
Smrk	1,18	0,65
Borovice	6,64	3,65
Modřín	0,04	0,00
Ostatní jehličnany	0,05	0,00
Celkem jehličnany	7,82	4,30
Dub	40,10	22,06
Habr	0,42	0,23
Javor	7,43	4,09
Jasan	32,10	17,66
Akát	35,09	19,30
Olše	6,52	3,59
Lípa	2,8	1,54
Topol	31,90	17,55
Ostatní Listnáče	17,60	9,68
Celkem listnáče	174	95,70
CELKEM	182	100

Zdroj: LZ Židlochovice

Obrázek č.7: Ukázka zastoupení druhové skladby v bažantnici

Zdroj: Autor

Obrázek č.8: Ukázka zastoupení druhové skladby v bažantnici

Zdroj: Autor

Vyhláška stanoví podíl jehličnatých lesů na celkové výměře do 40% a podíl listnatých lesů nad 60% jako vhodný.

Podíl jehličnatých lesů na celkové výměře bažantnice je 4,30%.

Podíl listnatých lesů na celkové výměře bažantnice je 95,70%.

Bažantnice splňuje podmínku vhodnosti pro uznání.

b) Plošné zastoupení plodonosných keřů a zastoupení remízů.

Je tvořeno palachy tvořenými keři na výměře 2,98ha a ostatními listnatými lesy na výměře 17,60 ha uvedenými v tabulce č. 8. celkové zastoupení těchto kultur v bažantnici je 11,30%. Vyhláška stanoví zastoupení min 5% ostatních plodonosných dřevin na celkové výměře jako vhodné. Bažantnice splňuje podmínku vhodnosti.

Obrázek č.9: Remízy

Zdroj: Autor

c) Plochy oseté nebo osázené plodinami vhodnými pro bažantí zvěř ve výměře z celkové plochy bažantnice.

Je zastoupeno políčky pro bažantí zvěř ve výměře 11,71 ha. Ve větší míře je vysazován topinambur a kukuřice. Vyhláška stanovuje minimální výměru nad 2% jako vhodné pro bažantnice. Bažantnice splňuje tuto podmínku, jelikož výměra těchto ploch je nad 6%.

Obrázek č.10: Políčka pro bažantí zvěř - bylinný podklad a topinambur

Zdroj: Autor

Zemědělsky využívané pozemky s malými výměrami zemědělských kultur do 1 ha, které jsou převážně lemovány přírodními společenstvy dřevin s bylinným patrem, zaujímající plochu z celkové výměry zemědělských pozemků navrhovaných na bažantnici

Obrázek č.11: Výsadba nových kultur

Zdroj: Autor

Především jde o výsadby nových kultur lesních porostů – jehličnanů i listnáčů. V bažantnici představují zhruba 1% celkové výměry. Podle vyhlášky je vhodnost pro uznání bažantnice nad 2% ploch z celkové výměry. 1% takto ošetřené ploch se považuje za méně vhodné.

- d) Výsadba dočasných krytů ze zemědělských plodin (např. kukuřice, čirok, sója) a přítomnost hustých krytů ze zemědělských plodin pro zvěř i v zimním období na zemědělských pozemcích navrhovaných na bažantnici

Obrázek č.12 a č. 13: Vytvořená políčka pro bažantí zvěř

Zdroj: Autor

Zdroj: Autor

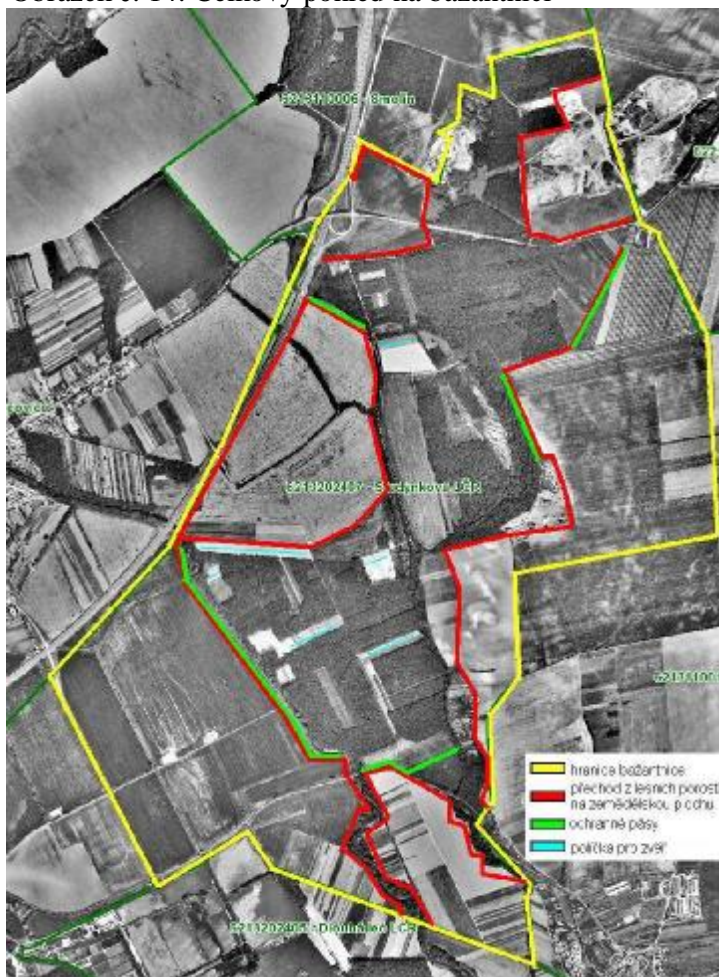
Tato podmínka dle vyhlášky je v bažantnici dodržena pravidelným výsevkem topinambur, kukuřice a čiroku. Políčka jsou tvořena v různých výměrách nepravidelně po celé bažantnici. Celková výměra takto vytvořených políček dosahuje zhruba 19 ha.

Podle vyhlášky, která stanoví výsadbu dočasných krytů ve výměře nad 30% výměry z celkové výměry bažantnice jako za vhodnou. V této bažantnici se uměle vytvořené kryty podílí na výměře zhruba 10% což vyhláška stanovuje jako méně vhodné pro uznání.

5.1.3. Vyhláška stanoví uznání bažantnice za podmínek:

- pro intenzivní chov bažantů lze považovat za vhodné, pokud jsou splněny všechny *základní podmínky* a zbývající hlediska uvedená jako *další podmínky* jsou posouzena alespoň ve třech případech jako vhodné a ve zbývajících případech jako méně vhodné. Všechny podmínky uvedené v těchto bodech se posuzují a ohodnocují ve studii o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro bažantnici.

Obrázek č. 14: Celkový pohled na bažantnici

Zdroj: Vlastní výzkum

Pro uznání honitby jako bažantnice jsou podle vyhlášky č.7/2003 Sb. o bažantnicích splněny všechny podmínky určené k uznání honitby jako samotnou bažantnici. Základních požadavcích byly splněny všechny podmínky pro uznání bažantnice a intenzivní chov bažantí zvěře a v podmínkách dalších, které stanovuje vyhláška byly zachovány a splněny jelikož ve třech bodech byly podmínky shledány

jako vhodné pro uznání bažantnice a v ostatních bodech byly shledané jako méně vhodné, což nebrání uznání bažantnice pro intenzivní chov bažantí zvěře.

5.2. Tok bažantích kohoutů

Cílem zjišťování teritorií bažantích kohoutů v toku, byla návaznost hnízdících lokalit bažantích slepic. Vlastní šetření probíhalo metodou volné obchůzky po bažantnici s monitoringem pohybující se populace bažantí zvěře. Šetření probíhalo v období brzkého jara v termínu od začátku března po konec dubna, od roku 2004 – 2006.

Nalezené tokaniště bylo zaznamenáno do mapy bažantnice.

Tokající bažant se projevoval velice význačným a typickým hlasovým projevem. Běžně k hlasitým projevům připojuje i hlučné třepetání křídlů. Během toku se výrazně pestřeji zbarvuje. Výrazným znakem jsou zvětšená rudá pouška. Agresivním chováním vůči svým soupeřům projevoval svou nadřazenost nad ostatními v daném okrsku. Velikost okrsků byla různá. Jelikož je v bažantnici větší hustota populace bažantí zvěře, dosahovaná rozloha teritorií nebyla tak velká jak uvádí různé publikace. Např. HANUŠ uvádí velikost teritorií během toku od 0,5 – 2 ha, také v závislosti na hustotě populace. V podmínkách bažantnice Studýnková LČR dosahované velikosti teritorií byly od 0,2 – 0,8 ha. Během dní, kdy tok kohoutů vrcholil se u několika jedinců teritorium zvětšovalo. Bylo to dáno hlavně příznivějšími přírodními podmínky a menší hustotě populace v daném úseku.

Obrázek č.15: Bažant obecný (*Phasianus Colchicus*) v toku

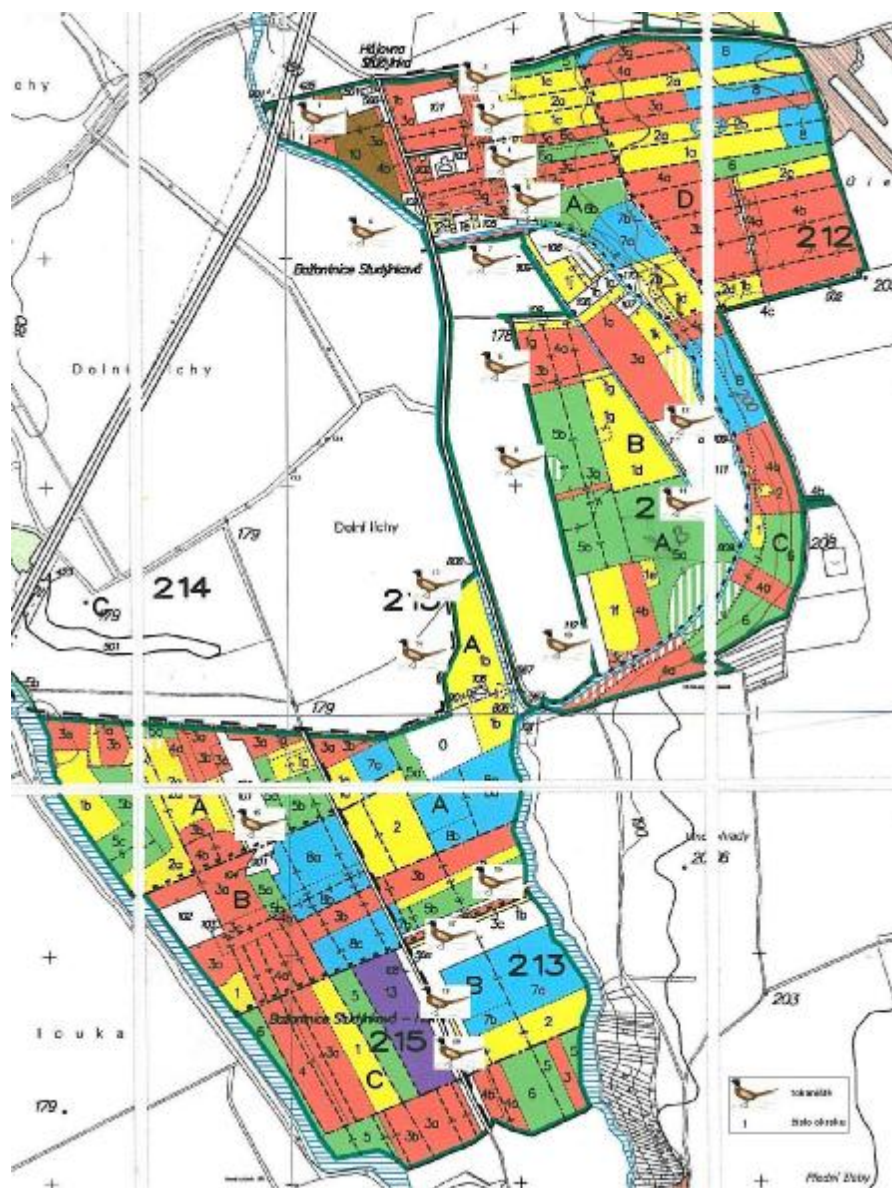

Zdroj: Rostislav Stach

5.2.1. Rozmístění tokanišť bažantních kohoutů

Obrázek č.16 v příloze dává pohled na celek bažantnice a vyznačených tokanišť bažantních kohoutů. Celkem bylo během vlastního šetření nalezeno 19 míst, kde se odehrával bažantí tok.

Obrázek č. 16: Celkový pohled na tokaniště

Zdroj: Vlastní výzkum

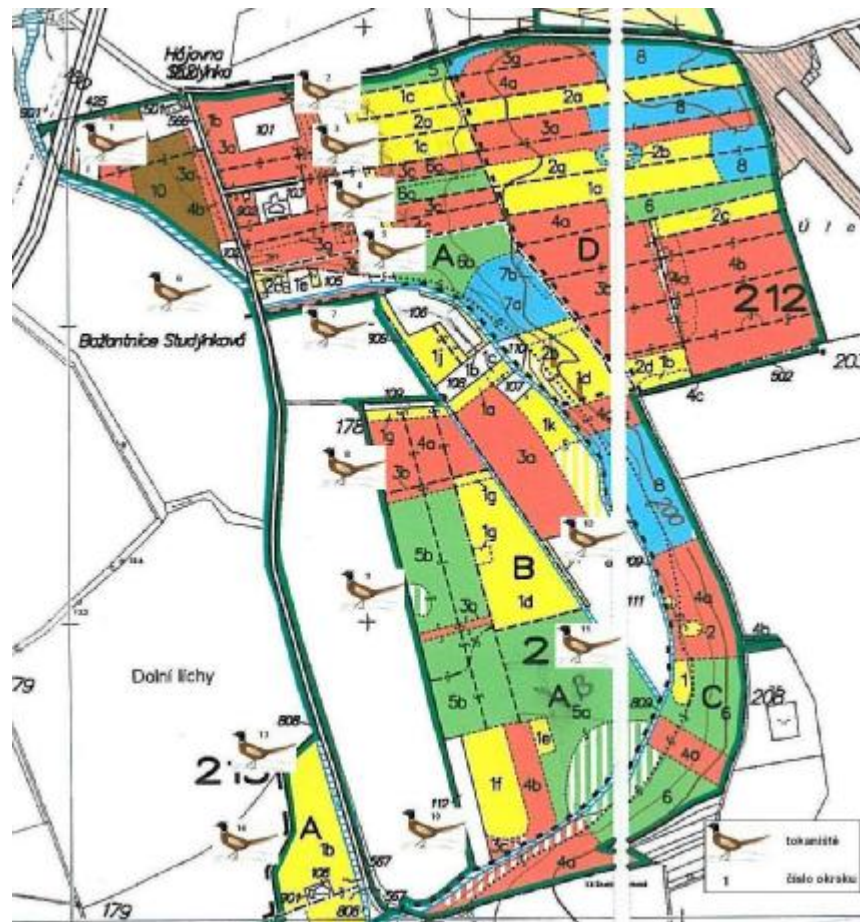
5.2.2. Podrobný popis tokaniště

Zvětšená mapa tokaniště je rozdělena do dvou částí:

- 1) část bažantnice Studýnková LČR.
- 2) část bažantnice Studýnková – Hák LČR.

5.2.2.1. Část bažantnice Studýnková LČR

Obrázek č.17: Část bažantnice Studýnková LČR

Zdroj: Vlastní výzkum

V této části bylo zjištěno 14 teritorií, kde probíhal tok bažantích kohoutů. Jsou rozděleny do 14 lokalit, některé lokality spolu sousedí a jelikož byli zjištěni ve stejném prostředí byly popsány dohromady. Dále jsou popsány konkrétní lokality toku:

Lokalita č.1 – tokaniště v blízkosti obydlí bažantníka, přímo v zahradě, kde jsou vysazeny ovocné stromy a plocha je tvořena travnatým podkladem. Zde byli nalezeni 2 tokající kohouti, kteří se dělili asi o 15 slepic, které byli viděny. Během toku se jeden kohout ztratil.

Lokalita č.2, 3, 4, 5 - tok probíhal blízko táhnoucího se pásu remízů a vytvořených pásů krytu z kukuřice. Prostředí je tvořeno lesnatým porostem převážně listnatých kultur a keřů a mezi remízy travnatým porostem. Zde bylo ze začátku období toku 11 tokajících kohoutů. Jejich počet se ale během toku zmenšil na 7. Úbytek tokajících kohoutů byl jednak zapříčiněn vzrůstající agresivitou a jednak způsoben i činností predátorů vyskytujících se v bažantnici.

Lokalita č.6 – V této lokalitě byli monitorováni 3 kohouti a zhruba 9 – 15 slepic po celou dobu jejich toku. Prostředí ve kterém se pohybovali bylo na pomezí lesního porostu a zemědělské půdy. Část zemědělské půdy tvořil pás kukuřice.

Lokalita č.7 – Zde byl nalezen 1 tokající kohout, který na tomto stávaništi vydržel po celé období. Prostředí, ve kterém se tok odehrával byl na pomezí remízu, nově vysazených lesních kultur a porostu topinambur. Byly zde spatřeny 4 bažantí slepice.

Lokalita č.8, 9, 10 – tokaniště mezi sebou vzdáleny v průměru 40m. Celkem zde bylo monitorováno 7 bažantích kohoutů. 2 se během období ztratili. Zřejmě z důvodu vrůstající agresivity mezi kohoutími soky. Dále bylo pozorováno i několik slepic. Tok probíhal na zemědělské půdě, oseté ozimým ječmenem v blízkosti lesnatého remízu listnatého charakteru.

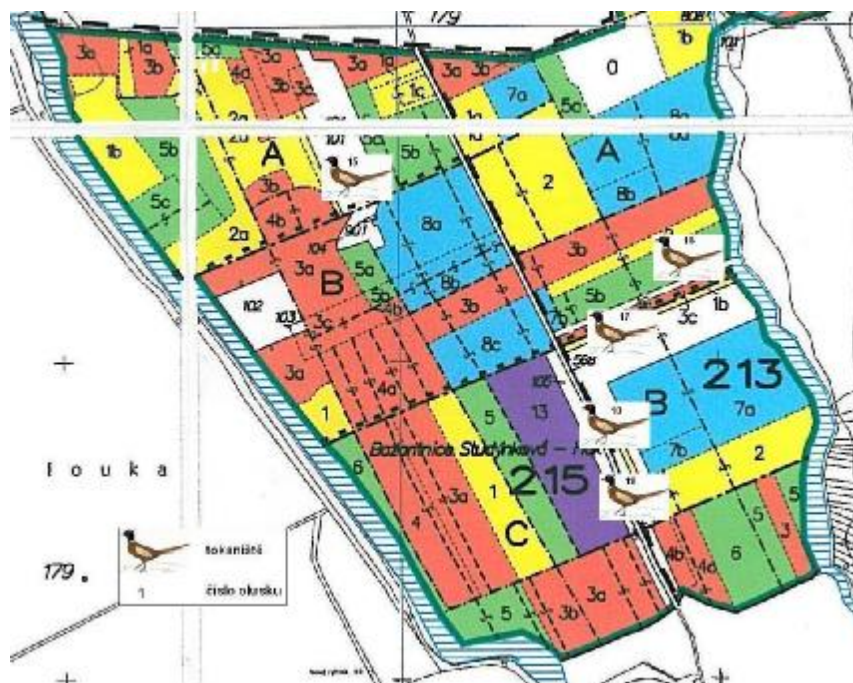
Lokalita č.11 – zde byli monitorováni dva bažantí kohouti, na malé ploše zhruba o výměře 0,2 ha. Byli pozorováni i na konci období toku. Tok probíhal v lesním komplexu na mýtině tvořené travnatým porostem a bylinným podrostem. Bylo pozorováno i několik slepic, které se skoro vůbec nevzdalovali od kohoutů.

Lokalita č.12 – monitorováni 4 kohouti na území o rozloze asi 0,7 ha. Tok probíhal na zatravněném pásu v blízkosti vodního zdroje, bylinného pásu a lesního porostu. V blízkosti se zdržovalo i několik slepic. Počet kohoutů během období klesl na 3. Nalezen jeden roztrhaný kohout.

Lokalita č.13 a 14 – bažantí kohouti byli pozorováni na rozloze zhruba 0,8 ha, ve vzdálenosti od sebe vzdálených zhruba 50m. Pozorováno bylo 5 kohoutů, 2 se během období ztratili. Tok probíhal na zemědělské půdě při okraji lesního porostu tvořený listnatými kulturami.

5.2.2.2. Část bažantnice Studýnková – Hák LČR.

Obrázek č.18: Část bažantnice Studýnková – Hák LČR

Zdroj: Vlastní výzkum

Dolní část bažantnice Studýnková –Hák LČR se vyznačuje především komplexem lesního porostu. Jsou zde vybudovány přepouštěcí voliéry a převážná část střelišť. Hustší lesní porost je i zřejmě příčinou menší četnosti tokanišť. V této části bylo zjištěno 5 tokanišť s celkovým monitorovaným počtem kohoutů 14.

Lokalita č.15 – tokaniště na mýtině, velmi dobře prosvětlené s travním podrostem a obklopeným lesním porostem. Byli zde zjištěni 2 bažantí kohouti, kteří zůstali po celou dobu období toku. Bohužel fotka se nepodařila.

Lokalita č.16 a 17 – tokaniště na pomezí mezi lesním porostem, bylinným porostem a travnatým pásem, sloužícímu jako střeliště pro střelce. Byli zde monitorováni 4 bažantí kohouti. V tomto tokaništi docházelo k urputným bojům o stávaníště. Rozmezí okrsků bylo ve vzdálenosti necelých 30m. bylo zde pozorováno i několik slepic neopouštějíc stávaníště ani v soubojích mezi kohouty.

Lokalita č.18 a 19 – tokaniště, která se obě nacházela v travnatých páslech mezi lesnatými porosty, remízy a vybudovanými pásy z topinambur. I zde byli pozorovány souboje mezi kohouty. Počet kohoutů zde v této lokalitě byl o něco vyšší než ze všech okrsků. Celkem bylo pozorováno 8 kohoutů. Během období toku ale 4 bažantí kohouti zmizeli, jednak díky predaci a také vzrůstající agresivitě na malé ploše, zhruba o rozloze 0,7 ha.

5.3. Hnízdění, snůšky a následné vyvádění bažantích kuřat.

Cíl a hlavní zaměření mé práce spočíval v dokumentaci a popis bažantích v hnízd v bažantnici Studýnková LČR. Schopnost přirozené reprodukce uměle odchovaných a vypuštěných bažantů, kteří v určitém počtu se zachovali do následujícího roku. Vlastní šetření probíhalo od roku 2004 – 2006. Hledání bažantích hnízd mělo návaznost na obeznámení teritorií bažantích kohoutů během toku, kde se s nimi zdržovala i početná část bažantích slepice. Tyto bažantí slepice, si určitým způsobem svého partnera během toku vybírají a posléze s vybraným bažantím kohoutem v jeho teritoriu kopulují a hnízdí.

Metoda hledání hnízd spočívala v obeznání terénu ve kterém byli monitorováni bažantí kohouti v toku s pomocí personálu pracující v bažantnici a také s pomocí pointera. Mým cílem bylo zdokumentovat prostředí hnízdiště se zaměřením na konkrétní faktory úspěšného vyvedení kuřat. Posléze pak potvrdit, či vyvrátit převládající teorii o neschopnosti přirozené reprodukce uměle odchovaných bažantů .

Během svého šetření jsem od roku 2004 do roku 2006 našel 30 bažantích hnízd. Popis každého nalezeného hnízdiště, počet vajec ve snůšce, stav během a ke konci hnízdního období je popsán a nalezené hnízdo zakresleno do porostní mapy bažantnice Studýnková LČR.

Hnízda jsou rozdělena do jednotlivých hnízdních okrsků. Některé okrsky čítají více hnízd z důvodu výskytu ve stejné lokalitě. Celkový počet hnízdních lokalit je 19.

Okrsky jsou rozděleny a zakresleny do dvou částí:

- 1) horní část bažantnice Studýnková LČR.
- 2) dolní část bažantnice Studýnková – Hák LČR.

Celkový pohled na nalezené hnízdiště bažantů slepic je zakreslen v porostní mapě a zobrazen v následující mapě.

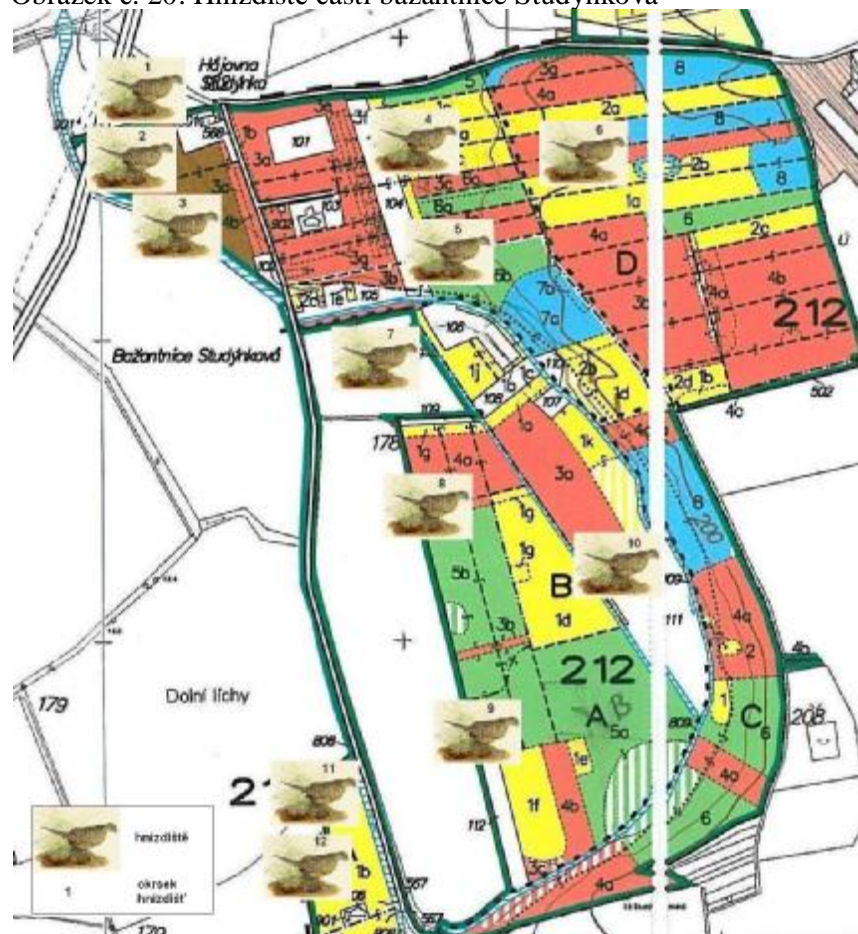
Obrázek č.19: Celkový pohled na hnízdiště

Zdroj: Vlastní výzkum

5.3.1. Popis nalezených hnízd v části bažantnice Studýnková LČR

Obrázek č. 20: Hnízdiště části bažantnice Studýnková

Zdroj: Vlastní výzkum

Hnízdní lokalita č.1 – byly zde nalezeny dvě bažantí hnízda. Toto naleziště se nacházelo ve velké blízkosti obydlí, přímo za plotem zahrady. Obě hnízda od sebe byly vzdálena zhruba 4m. Hnízda byla nalezena ve vysoké trávě obklopujícími bylinami, které tvořili kryt. Na obou hnízdech při nálezů seděli slepice, které vytrvali tvrdě na místě i v přítomnosti člověka.

Hnízdo č.1 – 10 vajíček, olivově zelené barvy, bez znaků poškození či znečištění. Podařilo se vyvést všechny kuřata z vajec. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.2 – 12 vajíček, v dobrém stavu, typického zbarvení, bez znaků poškození či znečištění. Na vajíčkách seděla bažantí slepice tmavé formy (*Phasianus colchicus colchicus* var. *Tenebrosus*). Úspěšné vyvedení 6 kuřat z vajíček, 6 zůstala prázdná, neoplozená. Vyvedení bylo dokončeno.

Obrázek č.21: Hnízdo č. 2

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.2 a 3 – nález v lokalitě zahrady obydlí. V zahradě se nachází ovocné stromy s travnatým podsevem. Hnízda byla tvořena přímo u plotu. Nález v těchto lokalitách tvořilo 6 hnízd. Většina byla stroze vytvořená jenom z důlku v zemi a obestlané dubovými lupeny. Všechny hnízda nejevily známky starostlivosti bažantí slepice.

Hnízdo č.3 – při nálezu napočítáno 16 vajíček, typického zbarvení, bez znaků poškození či znečištění. Zřejmě snůška dvou bažantích slesc. Vyvedení nedokončeno

Hnízdo č.4 – 4 vajíčka, typické barvy, bez známky poškození, ale silně zašpiněná, vyvedení nedokončeno

Hnízdo č.5 – 22 vajíček, typické barvy. Hnízdo bylo objeveno ve vlhké hlíně, přímo u pletiva plotu. Vytvořený důlek, žádná vystýlka. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.6 – 24 vajíček, typické barvy, bez znaků poškození či znečištění. Snůška zřejmě dvou a více bažantích slesc, hnízdo bylo vystláno listy dubu. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.7 – 19 vajíček, typické barvy. Snůška byla zřejmě nakladena dvěma slescemi. Hnízdo vytvořené ve vlhké hlíně a vystlané dubovými listy. Nález byl přímo u pletiva plotu. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.8 – 3 vajíčka, typické barvy. Hnízdo bylo vytvořené ve vlhké hlinaté zemi, žádná vystýlka, jen obložené suchými větvičkami. Nález byl přímo u pletiva plotu u betonového sloupu. Vyvedení nedokončeno.

Obrázek č.22: Hnízdo č.6 – společná snůška

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.4 – nalezená 2 hnízda. Hnízda byly obě v krátké vzdálenosti cca 5m. Byly vybudovány ve vysokém travnatém porostu zhruba 4 metry uvnitř lesnatého komplexu tvořeným směsí listnatých stromů 1. věkové třídy a v menším zastoupení borovice lesní (*Pinus sylvestris*) od volného prostranství tvořeného travinami. Na obou byly pozorovány bažantí slepice.

Hnízdo č.9 – 9 vajíček, typického zbarvení, bez znaků poškození či znečištění. Hnízdo bylo upravené, se zbytky opeření, schované a vybudované v hustém travním porostu obklopené listnatým lesem. Slepice vyvedla 7 kuřat, 2 vajíčka zůstala prázdná. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.10 – 5 vajíček, hnízdo bylo upravené vybudované v hustém porostu. Bohužel bylo zničeno predátory a posléze byla nalezena i roztrhaná slepice. Vyvedení nedokončeno.

Obrázek č.23: Hnízdo č.10 – hnízdo zničené predátory

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.5 – je ve stejné lokalitě jako lokalita č. 4. Obě jsou od sebe vzdáleny zhruba 40m. Porost i krytina je stejný jako v případě lokality č.4, byl zde nález jednoho hnízda v travnatém porostu uvnitř lesního komplexu.

Hnízdo č.11 – vybudované na zemi v hustém porostu vysoké trávy obklopen listnatým lesem. Nalezeno 5 vajec. Hnízdo a vejce byly nalezeny zničené predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdní lokalita č.6 – tato lokalita se nachází uprostřed listnatého komplexu lesa, tvořícího směskou listnáčů (trnovník akát (*Robinia pseudacacia*, dub letní (*Quercus robur*), 1.věkové třídy a 2. věkové třídy. Zde bylo nalezeno jedno hnízdo.

Hnízdo č.12 – vybudované u křovin pámelníku (*Symphoricarpus albus*) a porostu travin. Hnízdo bylo zničené predátory. Bylo zde 7 nalezených vajec, všechny byly zničeny predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Obrázek č.24: Hnízdo č.12 – hnízdo zničené predátory

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.7 – v této lokalitě byly nalezeny 2 hnízda. Lokalita je tvořena oplocenkou s převažujícím výskytem travin a nově vysázenými kulturami listnatých stromů. Větší část oplocenky byla oproti ostatním lokalitám výskytu hnízd poměrně vlhká.

Hnízdo č.13 – nalezeno v oplocence ve vysoké trávě obklopené bylinným porostem. Hnízdo bylo upravené se zbytky peří bažantí slepice. Snůška obsahovala 12 vajíček, typického zbarvení, bez znaků poškození či znečištění. Přítomnost bažantí slepice byla zjevná. Vyvedení kuřat se dokonalo ze všech 12 vajíček.

Hnízdo č.14 – nalezeno ve vzdálenosti zhruba 50m od předešlého hnízda ve stejné lokalitě. Umístění hnízda bylo na suchém místě v hustém porostu travin, taktéž obklopeno bylinným porostem sloužící jako kryt. Snůška obsahovala 10 vajíček, typického zbarvení bez znaků poškození či znečištění. I zde byla zjištěna přítomnost slepice. Kuřata byla vyvedena ze všech 10 vajíček. Vyvedení bylo dokončeno.

Obrázek č.25: Hnízdo č.14

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.8 a 9 – obě lokality jsou tvořeny stejnými přírodními podmínkami a stejným zastoupením směsí listnatých stromů 2.věkové třídy a 3. věkové třídy. Jsou od sebe vzdáleny cca 70 m. V okrsku č. 8 bylo nalezeno jedno hnízdo a v okrsku č. 9 byly nalezeny hnízda dvě.

Hnízdo č.15 – nalezeno na hranici přechodu mezi lesním komplexem a zemědělskou půdou, v husté vysoké trávě. Místo bylo na suchém místě. Snůška byla tvořena 17 vajíčky, typického zbarvení, bez znaků poškození či znečištění. Pravděpodobně ale výsledek snůšky dvou slepic o které se ale starala jedna z nich. Slepice při

spatření člověka odběhla z hnízda. Vyvedení kuřat se povedlo ze 12 vajíček. Zbýlých 5 zůstalo prázdných. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.16 – nalezeno na suchém místě ukryté v křoví tvořené pámelníkem (*Symphoricarpus albus*). Snůška byla tvořena 12 vajíčky. Vyvedení kuřat se povedlo ze všech 12 vajíček. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.17 – nalezené ve vzdálenosti asi 20 m od hnízda č. 14. hnízdo bylo na suchém místě, v hustém travnatém pásu obklopeným lesnatým komplexem. Snůška tvořila 11 vajíček, typického zbarvení, která ale byla zničená od predátorů. Byla nalezena i roztrhaná bažantí slepice v blízkosti snůšky. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdní lokalita č.10 – lokalita byla tvořena vysokými travinami vytvářející hustý porost a lesním komplexem tvořícího směskou listnatých stromů 2. věkové třídy s malým zastoupením jehličnanů. Poměrná část okrsku je vlhká, z důvodu nedalekého výskytu mokřadů. Nález jednoho hnízda.

Hnízdo č.18 – hnízdo vybudované na poměrně vlhkém místě, na rozhraní lesního komplexu a vysokých trav. Snůška obsahovala 6 vajíček, typického zbarvení, která byla zničena predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdní lokalita č.11 a 12 – obě lokality s výskytem hnízd se vyznačují stejnými přírodními podmínkami, tvořeny 1. věkovou skladbou listnatých dřevin od sebe vzdáleny cca 30 m. Hnízdy byla vytvořena na suchém místě s výskytem vysokých travin. Byly zde nalezeny 3 hnízda.

Hnízdo č.19 – nalezeno v lesnatém porostu tvořený hustým travnatým porostem. Na suchém místě. Bylo zde najito 14 vajíček, typického zbarvení, ale zničené predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.20 – nalezeno nedaleko hnízda č. 17, počet vajíček ve hnízdě byl 21. Zde nebyla žádná známka starostlivosti bažantí slepice o snůšku. Snůška byla pravděpodobně tvořena dvěma či více slepicemi. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.21 – hnízdo nalezené v blízkosti chaty. Vytvořeno na suchém místě v travnatém pásu a v lesním komplexu. Snůška obsahovala 8 vajíček a známky bažantí slepice v podobě peří ve hnízdě. Vyvedení kuřat se povedlo ze všech vajíček. Vyvedení bylo dokončeno.

5.3.2. Popis nalezených hnízd v části bažantnice Studýnková - Hák LČR

Obrázek č.26: Hnízdiště části bažantnice Studýnková – Hák

Zdroj: Vlastní výzkum

Hnízdní lokalita č.13 – lokalita se nachází na mýtině v oplocence, kde jsou vysázeny nové listnaté kultury. Na mýtinu navazuje lesní komplex 3.věkové třídy a 4.věkové třídy tvořený směskou listnatých stromů a směskou keřů. V tomto okrsku byly nalezeny dvě bažantí hnízda, vzdálených od sebe 20m.

Hnízdo č.22 – bylo nalezeno na suchém místě, při oplocení oplocenky, při hranici s lesním komplexem. Vybudováno bylo v travnatém pásu obklopený keři. Snůška čítala 9 vajíček, typicky zbarvených, bez známky poškození a znečištění. Při nálezu slepice opustila hnízdo. Vyvedení kuřat se povedlo z 8 vajíček. 1 vajíčko zůstalo prázdné. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.23 – nalezeno v oplocence při hranici cesty, v travnatém porostu. Snůška obsahovala 5 vajíček o které se zřejmě slepice přestala starat. Vyvedení nebylo dokončeno.

Obrázek č.27: Hnízdo č. 9

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.14. – lokalita se nachází na mýtině tvořené travinami a keři při hranici s lesním komplexem 1.věkové třídy a 2. věkové třídy tvořené směsí listnatých stromů s malým podílem jehličnatých stromů. Bylo zde nalezeno jedno bažantí hnízdo.

Hnízdo č.24 – hnízdo vybudované v travinách blízko křoví a pomezí s lesnatého komplexu. Snůška čítala 11 vajíček, které byly všechny zničeny predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdní lokalita č.15 a 16 – lokalita č. 15 se nachází v oplocence, kde jsou vysazeny nové listnaté kultury. Oplocenka je obklopena skladbou listnatých lesů 1. věkové třídy a 2. věkové třídy. Lokalita č. 16 se nachází mimo oplocenku. Obě lokality jsou v lesním komplexu, ale přes nízké listnáče jsou poměrně dobře prosvětlené, teplé a suché. Byly zde nalezeny 2 hnízda.

Hnízdo č.25 – nachází se uvnitř oplocenky, nalezeno pod lopuchovým keřem (*Arctium tomentosum*). Snůška obsahovala 7 vajíček a při nálezů na ni seděla bažantí slepice. Vyvedení kuřat se povedlo ze všech vajíček. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdo č.26 – nalezeno mimo oplocenku, ve vzdálenosti asi 15m od hnízda č. 25. Hnízdo bylo vytvořeno v trsu husté vysoké trávy. Snůška čítala 3 vajíčka, která byla zničena predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Obrázek č.28: Hnízdo č.25 – hnízdící bažantí slepice

Zdroj: Autor

Hnízdní lokalita č.17 a 18 – obě lokality nálezu bažantích hnízd jsou od sebe vzdáleny zhruba 25m a jsou tvořeny hustým travnatým pásem, navazující na pás topinambur ohraničený remízou listnatých stromů 7. věkové třídy a listnáčů 2. věkové třídy. Byly zde nalezeny 3 bažantí hnízda.

Hnízdo č.27 - nalezeno u cesty procházející touto částí bažantnice, v trsu vysoké trávy u pásu topinambur. Snůška čítala 5 vajíček, které byly při nálezu již zničeny predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.28 – nalezeno ve vzdálenosti zhruba 6m od hnízda č.27, v trsu trávy na pomezí mezi pásem topinambur a cestou. Snůška čítala 19 vajíček, která byla roztroušená z hnízda a zničena predátory. Vyvedení nebylo dokončeno.

Hnízdo č.29 – nalezeno v malé oplocence v trsu husté vysoké trávy, na suchém místě. Snůška čítala 8 vajíček a při nálezu na nich byla pozorována bažantí slepice. Vyvedení kuřat se povedlo ze všech 8 vajíček. Vyvedení bylo dokončeno.

Hnízdní lokalita č.19 – lokalita na malé mýtině v lesním komplexu 2.věkové třídy. Nalezeno jedno hnízdo.

Hnízdo č.30 – hnízdo nalezeno na volném prostranství, snůška obsahovala 6 vajíček, bez žádné větší krytiny, rozbité a vajíčka zničená od predátorů. Vyvedení nebylo dokončeno.

Obrázek č.29: Hnízdo č.30 – hnízdo zničené predátory

Zdroj: Autor

5.4. Vyhodnocení reprodukce

Celkem bylo nazeleno 30 bažantích snůšek. V tabulce č.10 je uvedeno rozdělení stavu všech bažantích hnízd.

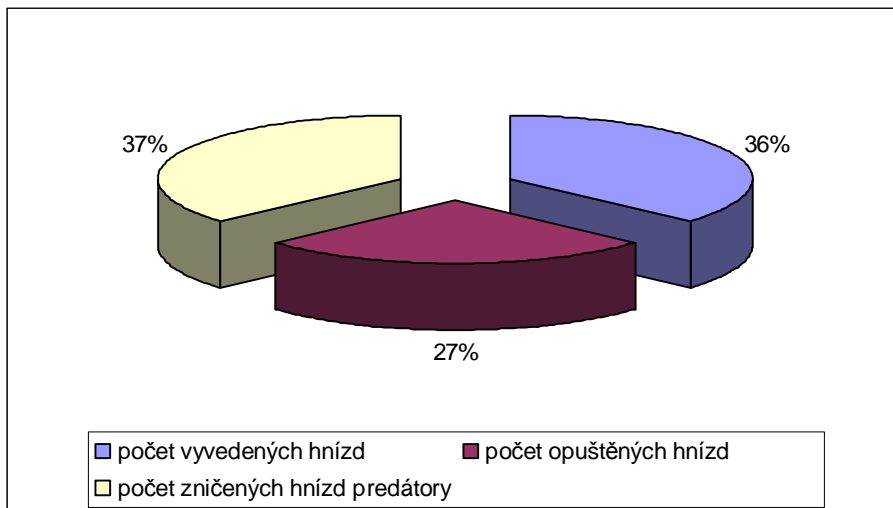
Tabulka č.10: Stav bažantích hnízd

Ukazatel	počet hnízd
počet vyvedených hnízd	11
počet opuštěných hnízd	8
počet zničených hnízd predátory	11
Celkový počet hnízd	30

Zdroj: Vlastní výzkum

V následujícím grafu č.1 je zobrazena procentuální analýza stavu bažantích hnízd. Z celkového počtu 30 hnízd (100%) jich bylo 11 vyvedeno do konce (36%), 11 hnízd bylo zničeno predátory (37%) a 8 hnízd (27%) bylo opuštěných.

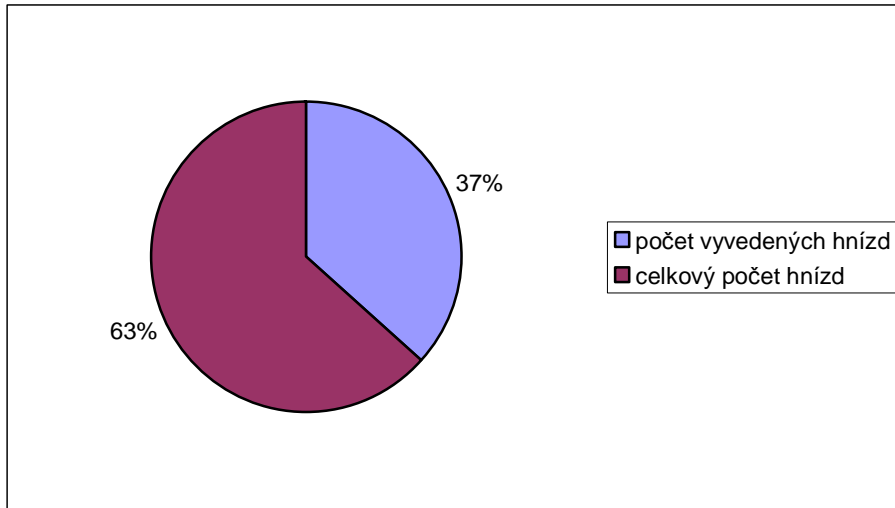
Graf č.1

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf č.2 vyobrazuje procentuální zastoupení úspěšného vyvedení bažantích hnízd ku celkovému počtu. Úspěšné vyvedení proběhlo z 37%

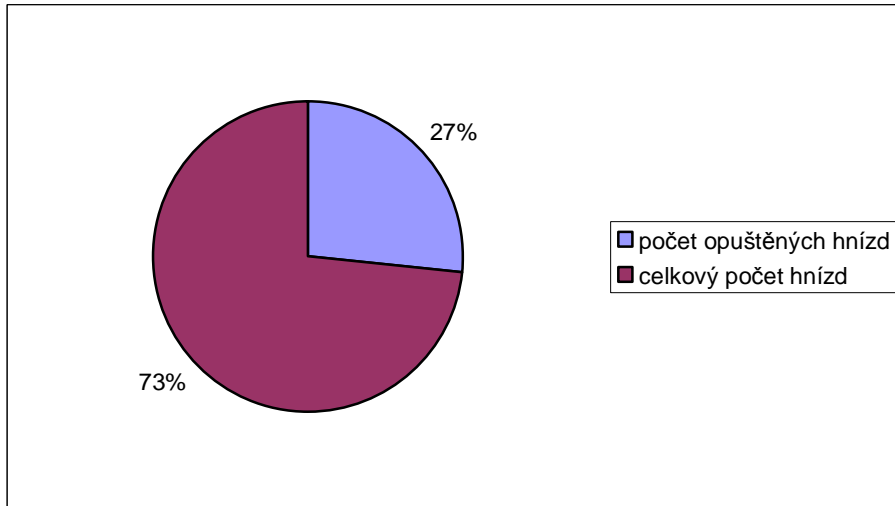
Graf č.2

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf č.3 ukazuje procentuální zastoupení opuštěných bažantích hnízd ku celkovému počtu. Opuštěných hnízd bylo zastoupeno z 27%

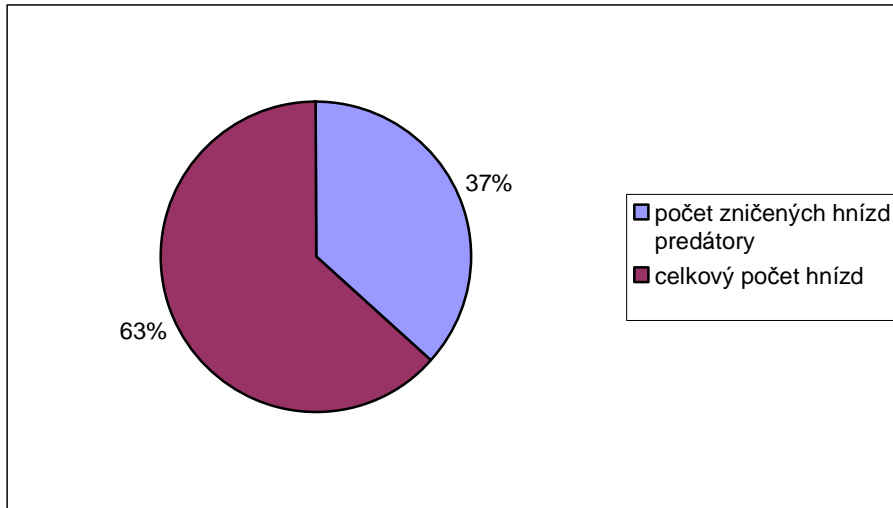
Graf č.3

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf č.4 zobrazuje procentuální zastoupení zničených bažantích hnízd predátory ku celkovému počtu . Zničených hnízd predátory je zastoupeno z 37% .

Graf č.4

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka č.11 uvádí životnost bažantích vajíček během doby hnízdění. Celkem po dvě období bylo nalezeno 316 bažantích vajíček (100%). Z celkového počtu se podařilo vylíhnout 100 kuřat (32%), 14 bažantích vajíček zůstalo prázdných/neoplozených (4%), 92 vajec bylo zničených predátory (29%) a 110 bažantích vajec bylo opuštěných (35%).

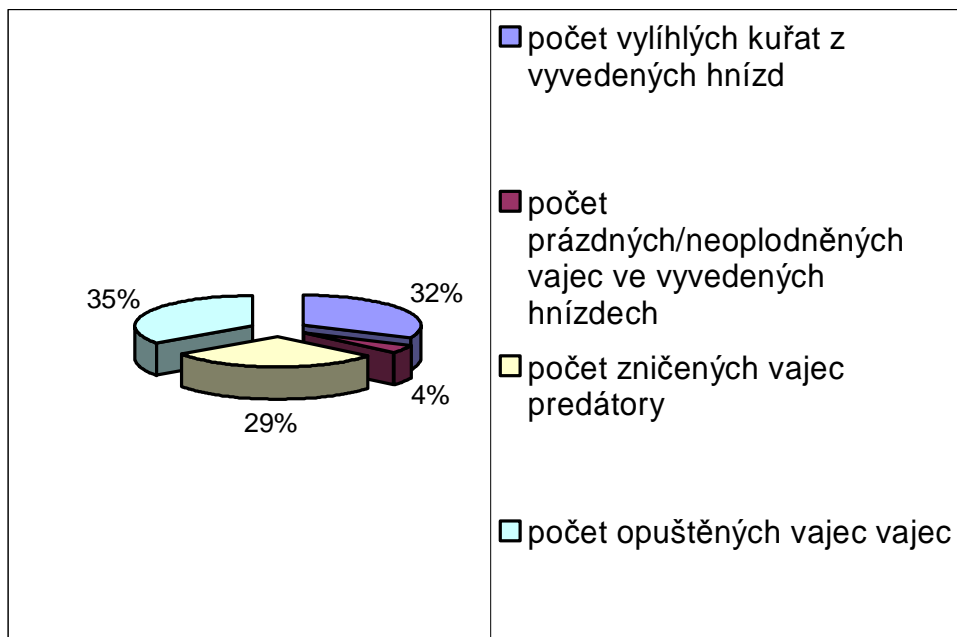
Tabulka č.11

Ukazatel	Počet vajec
počet vylíhlých kuřat	100
počet prázdných/neoplozených vajec	14
počet zničených vajec predátory	92
Počet opuštěných vajec	110
Celkem	316

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf č. 5 analyzuje životnost bažantích vajček

Graf č.5

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka č.12 uvádí počet bažantích vajíček v jednotlivých hnízdech

Tabulka č.12

Hnízdo	Počet vajec
hnízdo 1	10
hnízdo 2	12
hnízdo 3	16
hnízdo 4	4
hnízdo 5	22
hnízdo 6	24
hnízdo 7	19
hnízdo 8	3
hnízdo 9	9
hnízdo 10	5
hnízdo 11	5
hnízdo 12	7
hnízdo 13	12
hnízdo 14	10
hnízdo 15	17
hnízdo 16	12
hnízdo 17	11
hnízdo 18	6
hnízdo 19	14
hnízdo 20	17
hnízdo 21	8
hnízdo 22	9
hnízdo 23	5
hnízdo 24	11
hnízdo 25	7
hnízdo 26	3
hnízdo 27	5
hnízdo 28	19
hnízdo 29	8
hnízdo 30	6
Celkem	316

Zdroj: Vlastní výzkum

Tabulka č.13 vyjadřuje nejmenší počet bažantích vajíček ve snůšce, největší počet vajíček ve snůšce a průměrný počet bažantích vajíček ve snůšce.

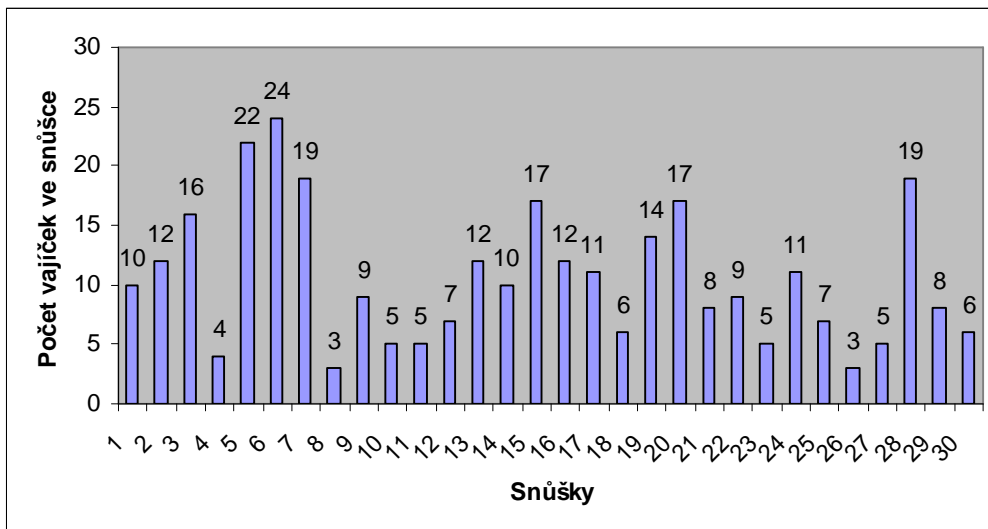
Tabulka č.13

Ukazatel	počet vajec
minimální počet vajec ve snůšce	3
maximální počet vajec ve snůšce	24
průměrný počet vajec ve snůšce	10

Zdroj: Vlastní výzkum

Graf č.5 zobrazuje grafické vyjádření počtu bažantích vajíček v jednotlivých snůškách.

Graf č.5

Zdroj: Vlastní výzkum

6. ZÁVĚR

Cílem diplomové práce bylo několik šetření vztahující se k životnímu prostředí bažanta obecného a jeho reprodukci. Terénní šetření bylo realizováno v letech 2004 – 2006 a bylo rozděleno do tří částí.

V prvním šetření bylo zhodnocení a porovnání přírodních podmínek již uznané bažantnice Studýnková LČR LZ Židlochovice. Samotná bažantnice je uznaná již před rokem 1930 podle tehdejších právních předpisů. Při porovnávání a zhodnocení přírodních podmínek v rámci platné vyhlášky o posouzení bažantnic nebyly pro bažantnici Studýnková LČR shledány žádné negativní výsledky. Bažantnice splňuje současné požadavky stanovené zákonem o myslivosti č. 449/ 2002 Sb. a vyhlášky č. 7/ 2003 Sb. v plném rozsahu.

V druhém šetření se monitoroval tok bažantích kohoutů. Vlastní pozorování probíhalo od začátku března do konce dubna. Tok probíhal nerovnoměrně po celé části bažantnice. Vzhledem k vyššímu počtu jarních kmenových stavů, byla tokaniště svou rozlohou menší než běžně udávané v literárních pramenech. Rozloha tokanišť se pohybovala od 0,2 – 0,8 ha a v jednom teritoriu bylo pozorováno i několik kohoutů, kteří se ale během toku postupně ztráceli. Největší vliv měl poměrně vysoký populační tlak bažantích kohoutů na malém území, kdy kohouti během vzrůstající agresivity byli vytlačováni až za území vlastní bažantnice. Další vliv na ztrátu bažantích kohoutů má i vysoký tlak v dané lokalitě se vyskytujícími predátory. Nejvíce vyskytující predátoři: kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), liška obecná (*Vulpes vulpes*), tchoř tmavý (*Mustela putonius*). A zejména predační tlak dravců – káně lesní (*Buteo buteo*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*).

Třetí a hlavní šetření bylo zaměřeno na vlastní schopnost přirozené reprodukce uměle odchované populace bažantí zvěře. Hledání navazovalo na monitoring tokanišť. Šetření pobíhalo v termínu od začátku května až po srpen. Během vlastního pozorování bylo v průběhu dvou sezon nalezeno 30 bažantích hnízd. V roce 2006 postihla zkoumanou oblast povodeň. Ze 30 nalezených hnízd se jich podařilo vyvést 11 (36%). Opuštěných snůšek a to jednak z důvodu většinou společných snůšek či z důvodu ztráty bažantí slepice bylo 8 (27%).

Snůšek zničených predátory bez bližší specifikace bylo nalezeno 11 (37%) z celku. Celkem bylo nalezeno 316 bažantích vajec, přičemž nejmenší počet vajíček ve snůš-

ce byl 3 a největší počet vajec ve snůšce 24. Průměrný počet vajíček ve snůšce se pohyboval 10 vajíček na hnízdo.

Z celkového počtu 316 nalezených vajec se povedlo vyvést 100 kuřat, 110 vajec bylo opuštěných, 92 vajec bylo zničeno predátory a 14 vajec bylo zjištěných jako neoploďná.

Od období vyvedení kuřat již bažantí slepice monitorována nebyla a to především z důvodu nesnadného nálezu, jelikož v tomto období jsou již do přepouštěcích voliér vypouštěni noví bažantíci. A jsou posléze těžce rozlišitelní od původní nalezené vylíhlé populace.

V roce 2006 postihla oblast povodeň. Na snímku je znázorněno území, kde voda stála od období února do května. Bohužel v tomto roce se díky této přírodní katastrofě nepodařilo nalézt žádné bažantí hnízdo. Bažantí populace díky této povodni byla vytlačena mimo záplavovou oblast a ta byla především zcela mimo území bažantnice.

Obrázek č.30: Zaplavená oblast bažantnice

Zdroj: Vlastní výzkum

Obrázek č.31: Povodeň v bažantnici

Zdroj: Autor

Obrázek č.32: Povodeň v bažantnici

Zdroj: Autor

Obrázek č.33: Povodeň v bažantnici

Zdroj: Autor

7. SUMMARY

The objective of this thesis was search of the environment pheasant and his reproduction. The terrain search was made in 2004 – 2006 and was divided into three parts.

In the first part was evaluation and comparison natural conditions of the certified pheasantry Studýnková LČR LZ Židlochovice. The pheasantry was certified before 1930 according to then legislation. When we compare and evaluate the natural conditions in actual public notice about examination of the pheasantries wasn't found any negative results. The pheasantry completes actual requirements according to the hunting law number 449/2002 Sb. and the public notice number 7/2003 Sb. in the full range.

In the second part (search) was monitored running of the pheasant. The own observation was proceeding from the beginning of March to the end of April. The running was unevenly through the whole pheasantry.

With regard to the higher number of the spring basic stages, the running area was through smaller then in the literature. The running area was from 0,2 – 0,8 ha and in one of the territory was observed several pheasants, which were gradually lost during the call-note. The most influence had high population pressure of pheasants in the small area, when the pheasants were expelled on the increase aggressiveness behind own area of pheasantry. The next influence for the loss of pheasants has the high pressure of the predators in the locality. The most incident of predators: pine marten, stone marten, red fox, skunk. And predacious too: forest-eater, forest falcon.

The third and main search was directed on the own ability of the natural reproduction artificially cradled pheasant animals. The search was connected on the monitoring of the running area of Pheasant males. The search proceeded from the beginning of May to August. Through the own observation in two periods was found 30 nests. The searching area was affected by flood. Out of 30 nests were 11 (36 %) succesly hatched. Deserted congeries by reason of common congeries or the loss of pheasant-hen was 8 (27 %). The congeries destroyed by predators were found 11 (37 %) of the whole. On the whole was found 316 pheasant-hens' eggs, the smallest number of eggs in the congeries were 3 and the highest number of eggs in the congeries was 24. The average number of eggs in the congeries was 10 eggs in one nide.

From the 316 of found eggs were born 100 poults, 110 eggs were deserted, 92 eggs were destroyed by predators and 14 eggs were unfertilized.

When the poults were born the pheasant-hens weren't monitored by reason on bad find, because in this period new pheasants are send to the larger aviary. Therefore it is very difficult to differentiate them from the found emergence population.

The area was affected by flood in 2006. There is the area, where the water was from February to May on the picture. Through this natural catastrophe wasn't succeeded to find any nide. Through the flood the population of pheasant was supplanted outside the flood land and this area was entirely outside of the pheasant's area.

8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. Behke, H., Clausen, G.: Fasan und Rebhun: Biologie, Hege, Aufzucht. 7., neu-bearb. Aufl., Berlin. Parey, 88 s.
2. Beklová, M., Pikula, J.ml., Pikula, J.st.: Ekologické rozšíření volně žijící populace bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) a bažanta královského (*Syrnaticus reevesi*) v České republice a ve Slovenské republice. *Folia venatoria*, 26-27, s.121-138.
3. Bílek, P.: Bažant ve volné krajině. *Myslivost*, 2005, roč. 53, č. 12, s. 22-25. ISSN 0323-214X 46887.
4. Bílek, P.: Bažant ve volné krajině II. *Myslivost*, 2006, roč. 54, č. 5, s. 10-13. ISSN 0323-214X 46887.
5. Bejšovec, J.: Přizpůsobování bažanta obecného těsné blízkosti lidských sídlišť, Sborník VŠZ Praha, 1966, s. 17-27.
6. Farský, O.: Užitečnost našeho bažanta pro lesnictví a zemědělství, posuzovaná podle rozboru jeho potravy, Brno 1948.
7. Hanuš, V., Fišer, Z.: Bažant. SZN, Praha, 1975, 196 s.
8. Hanuš, V.: Bažantí zvěř v ČSSR, *Myslivost*, 1971, č.5, s. 51-54.
9. Havránek, F.: Je třeba zrušit provoz bažantnic v zájmu ochrany přírody?, *Myslivost*, 1997, roč. 45, č. 5, s. 17. ISSN 0323-214X 46887.
10. Janda, J.: Užitečnost mladých bažantů (*Phasianus colchicus* L.). *Práce VÚLHM*, 1965, č. 30, s. 69-99.
11. Komárek, V., Kočíš, J. a kol.: Biologické základy polovnej zveri, *Príroda*, Bratislava, 1991, 197 s.
12. Koubek P.: Occupation and depredation of artificial Pheasant nests. *Folia zoologica*, č.38, s.109-119.
13. Koubek P., Kubišta Z.: Daily activity pattern of Pheasant males (*Phasianus colchicus*) in the lek. *Folia zoologica*, č. 39, s.297-306.
14. Koubek P., Kubišta Z.: Territory size and distribution in male *Phasianus colchicus* in an agrocoenosis of southern Moravia. *Folia zoologica*, č. 39, s.111-124.
15. Koubek P., Kubišta Z.: Pheasant male territories, their establishment and employment. *Folia zoologica*, č. 40, s.3-12.

16. Kozlova, E. V.: On the spring life and breeding habits of the Pheasant in Tadji-kistan. *Ibis*, 1947, 89, s. 423-428.
17. Mottl, S. a kol.: Chov drobné zvěře. SZN, Praha, 1964
18. Mrlík V., Koubek P.: Seasonal changes in numbers of birds of prey inside an area of intensive artificial breeding of the pheasant. *Bird Census and Atlas Studies*, 1990, s.325-327.
19. Mrlík V., Koubek P.: Relation of birds of prey to the place of release of arti-ficially bred Pheasant chicks. *Folia zoologica*, č. 41, s.233-252.
20. Pintř, J., Šálek, M., Marhoul, P.: Vliv predace kání a lišky na populaci drobné zvěře, *Myslivost*, 2000, roč. 48, č. 5, s. 6-8. ISSN 0323-214X 46887.
21. Vodňanský, M.: Příčiny úbytku koroptví a bažantů, *Myslivost*, 2001, roč. 49, č. 5, s. 12-13. ISSN 0323-214X 46887.
22. Vyhláška č. 7/2003 Sb. O posouzení podmínek pro bažantnice a o postupu ja-kým bude vymezena část honitby jako bažantnice.
23. Zákon č.449/2001 Sb. Zákon o myslivosti.